

Република Србија
Министарство финансија

БИЛТЕН

СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 12
децембар 2020.
година LX
ISSN 0354-3242

БИЛТЕН
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА
ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 12
децембар 2020.
година LX
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србија
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.gov.rs

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу
Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
Синиша Мали, министар финансија

Уређивачки одбор
Ана Панчић, др Драган Демировић,
Снежана Карановић, Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Ана Панчић
шеф Одсека за односе Министарства са јавношћу

Уредник
Јасмина Кнежевић
jasmina.knezevic@mfin.gov.rs

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и стручна мишљења
за примену финансијских прописа
Министарство финансија Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/3642 659

Припрема и штампа
Штампариа Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Tel. 011/3642 659 bilten@mfin.gov.rs

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2020 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

САДРЖАЈ
ЈАВНИ ПРИХОДИ
ПОРЕЗИ

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман мањка добара 9
  2. Ко издаје рачун за промет добара и услуга у случају када носилац конзорцијума врши промет услуга Министарству заштите животне средине? 11
  - Порески третман промета услуга које пружају здравствене установе 11
  3. Када обвезник ПДВ ангажује физичка лица – експерте за присуствовање, односно активно учествовање на конференцијама, тренинзима и другим скуповима који се одржавају у градовима Републике Србије у оквиру реализације одређеног пројекта, да ли предметни обвезник има право на одбитак претходног пореза обрачунаог за услуге превоза тих лица од места у којем се налазе пословне просторије обвезника ПДВ (Београд) до места одржавања тих скупова и обратно? 17
  4. Подела претходног пореза према економској припадности 19
  5. Порески третман промета и увоза меркантилног тритикалеа 25
  6. Када обвезник ПДВ, на основу уговора о лизингу, односно закупу изнајми путничке аутомобиле које користи у пословне сврхе – конкретно за потребе превоза лица неопходног ради обављања пословне делатности у току радног времена (нпр.
-

превоз запослених до места одржавања састанака итд.), да ли има право да ПДВ обрачунат од стране обвезника ПДВ – пружаоца услуга одбије као претходни порез? 26

7. Пореска стопа на промет топлотне енергије за потребе грејања, као и на промет енергије за потребе хлађења 28

8. Да ли оператор може да врши повраћај ПДВ путнику који у Републици Србији нема пребивалиште ни боравиште и преко другог лица? 29

9. Порески третман промета услуга у случају када обвезник ПДВ, у својству заступника, тј. у име и за рачун платне институције, пружа услуге пријема уплате готовог новца, исплате готовог новца и друге услуге које се односе на платни промет 33

10. Порески третман промета услуга у оквиру реализације завршног испита за ученике осмог разреда основног образовања и васпитања који врши обвезник ПДВ – Факултет организационих наука..... 35

11. Порески третман промета потпуне и допунске смеше за исхрану стоке када се обвезник ПДВ – продавац обавезао да ће добра која продаје превести до одређеног места 37

12. Право на рефакцију ПДВ страног обвезника у случају када страном обвезнику промет изврши страном лице – лице са седиштем у иностранству које је одредило пореског пуномоћника у складу са чланом 10а Закона о ПДВ и евидентирало се за обавезу плаћања ПДВ у Републици Србији..... 41

13. Рефундација ПДВ купцу првог стана ако је физичко лице (купац стана) у моменту овере уговора о купопродаји тог стана имало у сусвојини грађевински објекат – виноградарску кућицу 46

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Ако сувласници стана у по $\frac{1}{2}$ идеалног дела „закључе уговор о закупу без накнаде са ћерком једног од сувласника, па се потом поднесе пореска пријава на закупаца“ који станује у том стану и пријављен је на тој адреси, да ли закупац стана остварује право на порески кредит за површину целог стана? 51

Ако се након смрти власника непокретности не покрене оставински поступак или се покрене а не оконча, да ли лице које користи конкретну непокретност и пријавило је пребивалиште у њој може остварити право на порески кредит? 51

2. Порески третман уплата готовог новца које физичко лице сваког месеца прима на поклон од пријатеља/даљег рођака, у случају када уговор о поклону није закључен, као и које доказе је то физичко лице дужно да поднесе уз пореску пријаву за утврђивање пореза на поклон по основу наведених уплата ... 54

3. Корисна површине непокретности као елеменат за утврђивање пореза на имовину, као и утврђивања пореза на имовину за године за које право на утврђивање пореске обавезе није застарело . 58

4. Порески третман деобе сувласничке заједнице на објектима и сукорисничке заједнице на грађевинском земљишту на коме су ти објекти изграђени 62

РЕПУБЛИЧКЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ ТАКСЕ

1. Начин утврђивања висине републичке административне таксе за одређене списе и радње код надлежног органа: за подношење пријаве за производњу садног материјала воћака и винове лозе и здравствени преглед објекта за производњу садног

материјала; за издавање сертификата о производњи садног материјала воћака и винове лозе; за вршење контроле садног материјала ружа и здравствени преглед објекта за производњу садног материјала ружа и за издавање уверења о производњи репродукционог садног материјала ружа 65

2. Основаност наплате локалне административне таксе од стране општине Тутин за издавање извода из матичних књига и поред већ прописане републичке административне таксе 67

3. Плаћање републичке административне таксе приликом прибављања извода из матичних књига од стране јавних бележника за потребе вођења поверених оставинских поступака 71

4. Могућност ослобођења од таксе за добијање решења о издавању одобрења за јавно признатог организатора активности 75

5. Захтев да се ЈКП „Београдски метро и воз“ Београд ослободи плаћања републичких административних такси у циљу преузимања потребних података са званичних интернет презентација Републичког геодетског завода за потребе изградње београдског метроа..... 77

НАКНАДЕ ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЈАВНИХ ДОБАРА

1. Начин утврђивања основице за плаћање накнаде за део пољопривредног земљишта насталог деобом чија се намена мења у 2020. години 81

---

2. Могућност ослобођења од плаћања накнаде за одводњавање због тешке материјалне ситуације обвезника 82

3. Да ли се Град Ниш сматра јединственом јединицом локалне самоуправе или се свака градска општина Града Ниша сматра посебном јединицом локалне самоуправе у смислу члана 137. став 1. Закона о накнадама за коришћење јавних добара?..... 84

АКЦИЗЕ

1. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који се користе у транспортне сврхе за превоз терета у домаћем саобраћају, када привредни субјект поседује у свом власништву око 27 камиона, а у дугорочном закупу још 7 камиона за превоз терета, за које поседује лиценцу за бављење јавним превозом, при чему је седиште привредног субјекта на једној адреси, а привредно друштво користи и пословне просторије – канцеларије на другој адреси које није регистровао као огранак привредног друштва, а деривате нафте набавља на различитим локацијама у зависности од уговорених послова..... 87

ИЗБЕГАВАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. Да ли се изузимање од опорезивања дохотка од непокретности који физичко лице, резидент Републике Србије, оствари од издавања непокретности која се налази у Холандији, предвиђено одговарајућим одредбама Уговора о избегавању двоструког опорезивања, у Републици Србији, поред цедуларног, односи и на изузимање од опорезивања годишњим порезом на доходак грађана? 91

Ф И Н А Н С И Ј С К И С И С Т Е М

РАЧУНОВОДСТВО

1. Укључивање нефинансијских информација у Годишњи извештај о пословању за 2020. годину 93
2. Да ли је обавезна примена МСФИ 9, МСФИ 15 и МСФИ 16 приликом састављања финансијских извештаја на дан 31. децембра 2020. године?..... 95
3. Тумачење новог Закона о рачуноводству („Службени гласник РС“, бр. 73/19), који је ступио на снагу 1. јануара 2020. године, у вези неколико питања – прецизирање ко се све сматра великим правним лицима, континуитет примене „више“ рачуноводствене регулативе, утврђивање испуњености услова за коришћење изузетка из члана 6. став 13. Закона о рачуноводству, информација о правним лицима које је Влада прогласила друштвима од јавног интереса и др. 98

ПОДСЕТНИК

- Финансијски прописи донети у децембру 2020. године 109
-

Ј А В Н И П Р И Х О Д И

ПОРЕЗИ

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман мањка добара

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00988/2020-04 од 30.12.2020. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон), мањак добара по основу чије је набавке, односно производње обвезник ПДВ имао право на одбитак претходног пореза у потпуности или сразмерно – без обзира да ли је то право и остварио (осим мањка који се може правдати вишом силом или на други прописани начин, утврђен на основу акта надлежног органа, односно организације), сматра се сопственом потрошњом, што значи да се на тај мањак ПДВ обрачунава и плаћа у складу са прописима којима се уређује опорезивање потрошње ПДВ. На мањак добара који се може правдати вишом силом или на други прописани начин (елементарна непогода, крађа, саобраћајни удес и др.), утврђен на основу акта надлежног органа, односно организације, ПДВ се не обрачунава и не плаћа. С тим у вези, у случају када обвезници ПДВ закључе уговор на основу којег обвезник ПДВ – оставопримац пружа услуге смрзавања и чувања добара другом обвезнику ПДВ – оставодавцу, па се у току реализације предметног уговора утврди мањак добара, тај мањак добара сматра се сопственом потрошњом обвезника ПДВ – оставодавца, а не обвезника ПДВ – оставопримца. По основу утврђеног мањка добара обвезник ПДВ – оставодавац

дужан је да обрачуна ПДВ у складу са Законом, осим ако се тај мањак може правдати вишом силом или на други прописани начин (елементарна непогода, крађа, саобраћајни удес и др.) и ако је тај мањак добара утврђен на основу акта надлежног органа, односно организације.

***

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Према одредби члана 4. став 4. тачка 1) Закона, са прометом добара уз накнаду изједначава се узимање добара која су део пословне имовине пореског обвезника за личне потребе оснивача, власника, запослених или других лица.

Узимање добара, односно сваки други промет добара из става 4. овог члана сматра се прометом добара уз накнаду под условом да се ПДВ обрачунат у претходној фази промета на та добра или њихове саставне делове може одбити у потпуности или сразмерно, независно од тога да ли је остварено право на одбитак претходног пореза (став 5. истог члана Закона).

Одредбом члана 2. став 1. Правилника о утврђивању шта се сматра узимањем и употребом добара, другим прометом добара и пружањем услуга, без накнаде, о утврђивању уобичајених количина пословних узорака, рекламним материјалом и другим поклонима мале вредности („Службени гласник РС“, бр. 118/12, у даљем тексту: Правилник) прописано је да се узимањем добара, у смислу члана 4. став 4. тачка 1) Закона, сматра узимање добара која су део пословне

имовине пореског обвезника за личне потребе оснивача, власника, запослених или других лица (у даљем тексту: сопствена потрошња).

Према одредби члана 2. став 2. Правилника, сопственом потрошњом сматра се и мањак добара, осим мањка који се може правдати вишом силом или на други прописани начин (елементарна непогода, крађа, саобраћајни удес и др.), утврђен на основу акта надлежног органа, односно организације.

2. Ко издаје рачун за промет добара и услуга у случају када носилац конзорцијума врши промет услуга Министарству заштите животне средине?

Порески третман промета услуга које пружају здравствене установе

(Мишљење Министарства финансија, бр. 404-02-00267/2020-04 од 28.12.2020. год.)

I

Према Закону о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон), порески обвезник (у даљем тексту: обвезник) је лице, укључујући и лице које у Републици нема седиште, односно пребивалиште (у даљем тексту: страном лице), које самостално обавља промет добара и услуга, у оквиру обављања делатности. Поред тога, обвезник је лице у чије име и за чији рачун се врши испорука добара или пружање услуга, као и лице које врши испоруку добара, односно пружање услуга у своје име, а за рачун другог лица.

У вези са наведеним, имајући у виду да конзорцијум нема посебан правни субјективитет и да фактички представља групу лица која се удружују у циљу обављања одређеног пословног подухвата, код реализације тог уговора потребно је утврдити да ли само носилац конзорцијума врши промет услуга Министарству заштите

животне средине (у даљем тексту: наручилац) или промет услуга наручиоцу врше сви чланови конзорцијума (носилац конзорцијума и остали чланови).

У случају када је уговором закљученим између наручиоца и носиоца конзорцијума уговорено да ће пружање услуга наручиоцу вршити искључиво носилац конзорцијума, а да ће остали чланови конзорцијума пружити услуге носиоцу конзорцијума, носилац конзорцијума издаје рачун за промет добара, односно услуга који врши наручиоцу посла, ако је за тај промет прописана обавеза издавања рачуна у складу са Законом.

Међутим, када је уговором закљученим између наручиоца посла и носиоца конзорцијума уговорено да ће испоруку добара, односно пружање услуга наручиоцу посла вршити сви чланови конзорцијума (носилац и остали чланови конзорцијума) у смислу да ће сваки члан конзорцијума извршити свој део уговореног посла, сваки члан конзорцијума дужан је да за свој промет изда рачун наручиоцу посла, ако је за тај промет прописана обавеза издавања рачуна у складу са Законом.

Чињеница да носилац конзорцијума, у оба случаја, наплаћује укупну накнаду за уговорени посао нема утицај на обавезу издавања рачуна прописану Законом.

II

За промет услуга које пружају здравствене установе у складу са прописима који регулишу здравствену заштиту, укључујући и смештај, негу и исхрану болесника у тим установама, осим апотека и апотекарских установа, чланом 25. став 2. тачка 7) Закона прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза.

Наведеним услугама, у складу са чланом 4. став 1. Правилника о утврђивању појединих добара и услуга из члана 25. Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 120/12 и 86/15, у даљем тексту: Правилник), сматрају се превентивне, дијагностичко-терапијске и рехабилитационе

услуге које пружају домови здравља, болнице, заводи, заводи за јавно здравље, клинике, институти, клиничко-болнички центри и клинички центри, у складу са прописима који уређују здравствену заштиту, регистроване за обављање тих делатности, као и смештај, нега и исхрана болесника у тим установама, независно од тога да ли су ове установе усмерене ка остваривању добити. Уколико би поред наведених лица предметне услуге пружала и друга лица, осим лица из члана 25. став 2. тачка 8) Закона, а под претпоставком да је то могуће у складу са одговарајућим прописима, за промет тих услуга постојала би обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ у складу са Законом, ако су пружаоци услуга обвезници ПДВ.

Напомињемо:

– у укупан промет за обавезно евидентирање у систем ПДВ не урачунава се промет за који је прописано пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза у складу са чланом 25. Закона;

– за промет услуга за који је, у складу са чланом 25. став 2. тачка 7) Закона, прописано пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза, не постоји обавеза издавања рачуна из члана 42. Закона.

***

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Промет услуга, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 5. став 1. Закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Порески обвезник (у даљем тексту: обвезник) је лице, укључујући и лице које у Републици нема седиште, односно пребивалиште (у даљем тексту: страно лице), које самостално обавља промет добара и услуга, у оквиру обављања делатности (члан 8. став 1. Закона).

Обвезник је лице у чије име и за чији рачун се врши испорука добара или пружање услуга (члан 8. став 6. Закона).

Обвезник је лице које врши испоруку добара, односно пружање услуга у своје име, а за рачун другог лица (члан 8. став 7. Закона).

Одредбом члана 25. став 2. тачка 7) Закона прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза за промет услуга које пружају здравствене установе у складу са прописима који регулишу здравствену заштиту, укључујући и смештај, негу и исхрану болесника у тим установама, осим апотека и апотекарских установа.

Одредбом члана 4. став 1. Правилника прописано је да се услугама, у смислу члана 25. став 2. тачка 7) Закона, сматрају превентивне, дијагностичко-терапијске и рехабилитационе услуге које пружају домови здравља, болнице, заводи, заводи за јавно здравље, клинике, институти, клиничко-болнички центри и клинички центри, у складу са прописима који уређују здравствену заштиту, регистроване за обављање тих делатности, као и смештај, нега и исхрана болесника у тим установама, независно од тога да ли су ове установе усмерене ка остваривању добити.

Превентивним услугама из става 1. овог члана сматрају се услуге које имају за циљ спречавање неповољног здравственог стања (члан 4. став 2. Правилника).

Дијагностичко-терапијским услугама из става 1. овог члана сматрају се услуге успостављања дијагнозе у циљу одређивања терапије, успостављања дијагнозе, одређивања и спровођења терапије (члан 4. став 3. Правилника).

Рехабилитационим услугама из става 1. овог члана сматрају се услуге које имају за циљ делимично или потпуно враћање изгубљене функције људског тела (члан 4. став 4. Правилника).

Према члану 25. став 2. тачка 8) Закона, за промет услуга које пружају лекари, стоматолози или друга лица у складу са прописима који регулишу здравствену заштиту прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза.

Сагласно одредби члана 33. став 1. Закона, малим обвезником, у смислу овог закона сматра се лице које врши промет добара и услуга на територији Републике и/или у иностранству, а чији укупан промет добара и услуга у претходних 12 месеци није већи од 8.000.000 динара, односно које при отпочињању обављања делатности процењује да у наредних 12 месеци неће остварити укупан промет већи од 8.000.000 динара.

Мали обвезник не обрачунава ПДВ за извршен промет добара и услуга, нема право исказивања ПДВ у рачунима, нема право на одбитак претходног пореза и није дужан да води евиденцију прописану овим законом (члан 33. став 2. Закона).

Мали обвезник може да се определи за обавезу плаћања ПДВ подношењем евиденционе пријаве прописане у складу са овим законом надлежном пореском органу и у том случају стиче права и обавезу из става 2. овог члана, као и друга права и обавезе које обвезник ПДВ има по овом закону (члан 33. став 3. Закона).

Укупним прометом из става 1. овог члана, а у складу са чланом 33. став 6. Закона, сматра се промет добара и услуга из члана 28. став 1. тач. 1) и 2) овог закона, осим промета опреме и објеката за вршење делатности и улагања у објекте за вршење делатности за која наплаћује накнаду (у даљем тексту: укупан промет).

Одредбом члана 38. став 1. Закона прописано је да је обвезник који је у претходних 12 месеци остварио укупан промет већи од 8.000.000 динара дужан да, најкасније до истека првог рока за предају периодичне пореске пријаве, поднесе евиденциону пријаву надлежном пореском органу.

Одредбом члана 42. став 1. Закона прописано је да је обвезник дужан да изда рачун за сваки промет добара и услуга.

Сагласно одредбама става 4. истог члана Закона, рачун нарочито садржи следеће податке:

- 1) назив, адресу и ПИБ обвезника – издаваоца рачуна;
- 2) место и датум издавања и редни број рачуна;
- 3) назив, адресу и ПИБ обвезника – примаоца рачуна;
- 4) врсту и количину испоручених добара или врсту и обим услуга;
- 5) датум промета добара и услуга и висину аванских плаћања;
- 6) износ основице;
- 7) пореску стопу која се примењује;
- 8) износ ПДВ који је обрачунат на основицу;
- 9) напомену о одредби овог закона на основу које није обрачунат ПДВ;
- 10) напомену да се за промет добара и услуга примењује систем наплате.

Министар ближе уређује у којим случајевима нема обавезе издавања рачуна или могу да се изоставе поједини подаци у рачуну, односно да се предвиде додатна поједностављења у вези са издавањем рачуна (члан 45. Закона).

Одредбом члана 2. став 1. тачка 2) Правилника о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци („Службени гласник РС“, бр. 123/12, 86/15, 52/18 и 94/19, у даљем тексту: Правилник о рачунима) прописано је да обвезник ПДВ нема обавезу да изда рачун из члана 42. Закона за промет добара и услуга за који је у складу са чланом 25. Закона прописано пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза, осим ако овим правилником није друкчије одређено.

За промет добара и услуга из става 1. овог члана обвезник ПДВ може да изда рачун у складу са Законом (члан 2. став 3. Правилника о рачунима).

3. Када обвезник ПДВ ангажује физичка лица – експерте за присуствовање, односно активно учествовање на конференцијама, тренинзима и другим скуповима који се одржавају у градовима Републике Србије у оквиру реализације одређеног пројекта, да ли предметни обвезник има право на одбитак претходног пореза обрачунатог за услуге превоза тих лица од места у којем се налазе пословне просторије обвезника ПДВ (Београд) до места одржавања тих скупова и обратно?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00186/2020-04 од 28.12.2020. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон), обвезник ПДВ нема право на одбитак претходног пореза по основу издатака за превоз запослених, односно других радно ангажованих лица за долазак на посао, односно одлазак са посла. С тим у вези, када обвезник ПДВ ангажује физичка лица – експерте за присуствовање, односно активно учествовање на конференцијама, тренинзима и другим скуповима који се одржавају у градовима Републике Србије у оквиру реализације одређеног пројекта, обвезник ПДВ нема право да ПДВ обрачунат за услуге превоза тих лица од места у којем се налазе пословне просторије обвезника ПДВ (Београд) до места одржавања тих скупова и обратно. Наиме, са аспекта Закона, у конкретном случају, долазак на посао, односно одлазак с посла подразумева долазак наведених

физичких лица до места у којима се одржавају скупови, односно одлазак са тих места.

***

Сагласно одредби члана 27. Закона, претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредби члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката (у даљем тексту: објекти за вршење делатности), односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује:

- 1) рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом;
- 2) документ о извршеном увозу добара у којем је исказан ПДВ и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга, који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

Према одредби члана 29. став 1. тачка 3) Закона, обвезник нема право на одбитак претходног пореза по основу издатака за превоз запослених, односно других радно ангажованих лица за долазак на посао, односно одлазак с посла, као и издатака за исхрану, укључујући и пиће, запослених, односно других радно ангажованих лица, осим издатака за исхрану, укључујући и пиће, тих лица у угоститељским објектима обвезника када обвезник по том основу наплаћује накнаду.

4. Подела претходног пореза према економској припадности (Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-917/2020-04 од 22.12.2020. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон), када обвезник ПДВ користи набављена добра или пружене услуге да би извршио промет добара и услуга за који постоји право на одбитак претходног пореза, као и за промет добара и услуга за који не постоји право на одбитак претходног пореза дужан је да изврши поделу претходног пореза према економској припадности на део који може да одбије и део који не може да одбије од ПДВ који дугује. Подела претходног пореза према економској припадности врши се на основу намене коришћења добара, односно услуга, набављених, односно примљених у пореском периоду. Наиме, обвезник ПДВ који набављена добра, односно

примљене услуге у потпуности користи или ће их користити за промет добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза (опорезив промет, промет за који је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза и промет који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици) има право на одбитак укупног износа ПДВ обрачунатог за промет претходног учесника у промету, односно плаћеног при увозу. У супротном, обвезник ПДВ који набављена добра, односно примљене услуге у потпуности користи или ће их користити за промет добара и услуга без права на одбитак претходног пореза (промет за који је прописано пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза и промет који је извршен у иностранству, ако за тај промет не би постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици), нема право на одбитак укупног износа ПДВ обрачунатог за промет претходног учесника у промету, односно плаћеног при увозу. Ако за поједина испоручена или увезена добра или примљене услуге, које обвезник користи за потребе своје делатности да би извршио промет добара и услуга за који постоји право на одбитак претходног пореза и промет добара и услуга за који не постоји право на одбитак претходног пореза, не може да се изврши подела претходног пореза према економској припадности, обвезник може да одбије сразмерни део претходног пореза који одговара учешћу промета добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза у који није укључен ПДВ, у укупном промету у који није укључен ПДВ (у даљем тексту: сразмерни порески одбитак).

Према томе, обвезник ПДВ који набавља добра и услуге за потребе обављања делатности у оквиру којих врши промет са правом на одбитак претходног пореза и промет без права на одбитак претходног пореза, поделу претходног пореза прво врши према економској припадности сврставањем набавки добара, односно услуга у три групе, на следећи начин:

1) по основу набавки добара, односно услуга које искључиво користи, односно које ће користити за промет са правом на одбитак претходног пореза, укупан износ ПДВ има право да одбије као претходни порез;

2) по основу набавки добара, односно услуга које искључиво користи, односно које ће користити за промет без права на одбитак претходног пореза, укупан износ ПДВ нема право да одбије као претходни порез;

3) по основу набавки добара, односно услуга које користи, односно које ће користити и за промет са правом на одбитак претходног пореза и за промет без права на одбитак претходног пореза, износ ПДВ дужан је да подели према економској припадности на део који има и део који нема право да одбије као претходни порез, водећи рачуна да за сваку конкретну набавку добра, односно услуге примени критеријум на основу којег ће адекватно одредити економску припадност.

Ако за поједино добро, односно услугу из става 2. тачка 3) овог мишљења обвезник ПДВ не може да изврши поделу претходног пореза према економској припадности, обвезник ПДВ врши поделу претходног пореза применом процента сразмерног пореског одбитка у складу са Законом и Правилником о начину утврђивања и исправке сразмерног пореског одбитка („Службени гласник РС“, бр. 96/19, у даљем тексту: Правилник). На тај начин добија се износ ПДВ који обвезник ПДВ може да одбије као претходни порез, тј. сразмерни порески одбитак и износ ПДВ који обвезник ПДВ не може да одбије као претходни порез. С тим у вези, ПДВ по основу набавки добара, односно услуга које се у потпуности користе, односно које ће се користити за промет са правом на одбитак претходног пореза из става 2. тачка 1) овог мишљења, није предмет поновне поделе претходног пореза.

Напомињемо, наведена правила примењивала су се и у периоду важења Закона о порезу на додату вредност („Службени

гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 и 30/18).

***

Сагласно одредби члана 27. Закона, претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредби члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката (у даљем тексту: објекти за вршење делатности), односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује:

- 1) рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом;
- 2) документ о извршеном увозу добара у којем је исказан ПДВ и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга, који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

Према одредби члана 28. став 5. тачка 1) Закона, право на одбитак претходног пореза може да оствари и порески дужник из члана 10. став 1. тачка 3) и став 2. тач. 1)–5) овог закона, под условом да је обрачунао ПДВ у складу са овим законом и да примљена добра и услуге користи за промет добара и услуга из става 1. овог члана.

Одредбом члана 30. став 1. Закона прописано је да ако обвезник користи испоручена или увезена добра или прима услуге, за потребе своје делатности, да би извршио промет добара и услуга за који постоји право на одбитак претходног пореза, као и за промет добара и услуга за који не постоји право на одбитак претходног пореза, дужан је да изврши поделу претходног пореза према економској припадности на део који има право и део који нема право да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредби става 2. истог члана Закона, ако за поједина испоручена или увезена добра или примљене услуге обвезник не може да изврши поделу претходног пореза на начин из става 1. овог члана, а које користи за потребе своје делатности, да би извршио промет добара и услуга за који постоји право на одбитак претходног пореза и за промет добара и услуга за који не постоји право на одбитак претходног пореза, може да одбије сразмерни део претходног пореза који одговара учешћу промета добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза у који није укључен ПДВ, у укупном промету у који није укључен ПДВ (у даљем тексту: сразмерни порески одбитак).

Сразмерни порески одбитак утврђује се применом процента сразмерног пореског одбитка на износ претходног пореза у пореском

периоду, умањеног за износе који су опредељени на начин из става 1. овог члана, као и за износ претходног пореза за који обвезник нема право на одбитак у смислу члана 29. став 1. овог закона (члан 30. став 3. Закона).

Процент сразмерног пореског одбитка за порески период утврђује се стављањем у однос промета добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза у који није укључен ПДВ и укупног промета добара и услуга у који није укључен ПДВ, извршеног од 1. јануара текуће године до истека пореског периода за који се подноси пореска пријава (члан 30. став 4. Закона).

Сагласно одредби става 5. истог члана Закона, у промет добара и услуга за утврђивање процента сразмерног пореског одбитка из става 4. овог члана не урачунава се:

- 1) промет опреме и објеката за вршење делатности;
- 2) улагање у објекте за вршење делатности за које се наплаћује накнада;
- 3) повремени промети непокретности које изврши обвезник којем промет непокретности није уобичајена делатност коју обавља;
- 4) повремени промети услуга из члана 25. став 1. овог закона.

Повременим прометима непокретности из става 5. тачка 3) овог члана сматрају се највише два промета непокретности у једној календарској години, а повременим прометима услуга из става 5. тачка 4) овог члана највише два промета услуга у једној календарској години (члан 30. ст. 6. и 7. Закона).

У последњем пореском периоду, односно у последњем пореском периоду календарске године, обвезник ПДВ врши исправку сразмерног пореског одбитка применом процента сразмерног пореског одбитка на износ претходног пореза из свих пореских периода у календарској години (члан 30. став 8. Закона).

Изузетно, ако утврђени проценат сразмерног пореског одбитка из става 4. овог члана износи најмање 98%, обвезник није

дужан да врши поделу претходног пореза у складу са овим законом (члан 30. став 9. Закона).

5. Порески третман промета и увоза меркантилног тритикалеа

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-776/2020-04 од 21.12.2020. год.)

У складу са одредбама Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон) и Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Службени гласник РС“, бр. 108/04, 130/04 – исправка, 140/04, 65/05, 63/07, 29/11, 95/12, 113/13, 86/15, 1 09/16, 48/18, у даљем тексту: Правилник), по посебној стопи ПДВ од 10% опорезује се промет и увоз житарица, и то: пшенице и наполице, ражи, јечма, овса, кукуруза, пиринча, хељде и проса у зрну, независно од тога да ли је зрно ових житарица неољуштено, ољуштено или на други начин обрађено.

Међутим, на промет и увоз меркантилног тритикалеа, ПДВ се обрачунава по општој пореској стопи од 20% и плаћа у складу са Законом, с обзиром да за промет предметног добра није прописано опорезивање по посебној стопи ПДВ од 10%.

***

Одредбама члана 3. Закона прописано је су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Према одредби члана 23. став 1. Закона, општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 20%.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 2а) Закона прописано је да се по посебној стопи ПДВ од 10% опорезује промет или увоз житарица, сунцокрета, соје, шећерне репе и уљане репице.

У складу са одредбом члана 26 став 1. Правилника, житарицама, у смислу члана 23. став 2. тачка 2а) Закона, сматрају се пшеница и наполица, раж, јечам, овас, кукуруз, пиринач, хељда и просо, у зрну, независно од тога да ли је зрно ових житарица неољуштено, ољуштено или на други начин обрађено.

Посебна стопа од 10% примењује се и код увоза добара из чл. 2–9. овог правилника, ако су та добра у истоветном називу разврстана, односно обухваћена прописом којим се уређује царинска тарифа.

6. Када обвезник ПДВ, на основу уговора о лизингу, односно закупу изнајми путничке аутомобиле које користи у пословне сврхе – конкретно за потребе превоза лица неопходног ради обављања пословне делатности у току радног времена (нпр. превоз запослених до места одржавања састанака итд.), да ли има право да ПДВ обрачунат од стране обвезника ПДВ – пружаоца услуга одбије као претходни порез?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-922/2020-04 од 21.12.2020. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон), када обвезник ПДВ, на основу уговора о лизингу, односно закупу код којег долази до промета услуга у складу са Законом, изнајми путничке аутомобиле које користи у пословне сврхе, конкретно за потребе превоза лица неопходног

ради обављања пословне делатности у току радног времена (нпр. превоз запослених до места одржавања састанака итд.), обвезник ПДВ – прималац предметних услуга нема право да ПДВ обрачунат од стране обвезника ПДВ – пружаоца услуга одбије као претходни порез.

***

Сагласно одредби члана 27. Закона, претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредби члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката (у даљем тексту: објекти за вршење делатности), односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, у складу са одредбама члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује:

- 1) рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом;
- 2) документ о извршеном увозу добара у којем је исказан ПДВ и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга, који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Према одредби члана 29. став 1. тачка 1) Закона, обвезник нема право на одбитак претходног пореза по основу набавке, производње и увоза путничких аутомобила, мотоцикала, мотоцикала са бочним седиштем, трицикала, четвороцикала, јахти, чамаца и ваздухоплова, објеката за смештај тих добара, резервних делова, горива и потрошног материјала за њихове потребе, изнајмљивања, одржавања, поправки и других услуга, које су повезане са коришћењем ових превозних средстава, као и добара и услуга који су повезани са коришћењем објеката за смештај тих добара.

У ставу 2. истог члана Закона прописано је да, изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, обвезник има право на одбитак претходног пореза ако превозна средства и друга добра користи искључиво за обављање делатности:

1) промета и изнајмљивања наведених превозних средстава и других добара;

2) превоза лица и добара или обуку возача за управљање наведеним превозним средствима.

7. Пореска стопа на промет топлотне енергије за потребе грејања, као и на промет енергије за потребе хлађења

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-959/2020-04 од 21.12.2020. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19,

у даљем тексту: Закон), на промет топлотне енергије за потребе грејања, ПДВ се обрачунава по посебној пореској стопи од 10%, док се на промет енергије за потребе хлађења, ПДВ обрачунава по општој пореској стопи од 20%. Обрачунати ПДВ плаћа се у складу са Законом.

***

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Према одредби става 2. истог члана Закона, добрима се сматрају и вода, електрична енергија, гас и енергија за грејање, односно хлађење.

Општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 20% (члан 23. став 1. Закона).

Одредбом става 2. тачка 13а) истог члана Закона прописано је да се по посебној стопи ПДВ од 10% опорезује промет или увоз топлотне енергије за потребе грејања.

8. Да ли оператор може да врши повраћај ПДВ путнику који у Републици Србији нема пребивалиште ни боравиште и преко другог лица?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00855/2020-04 од 16.12.2020. год.)

Одредбом члана 24. став 1. тачка 4) Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05,

61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон), ПДВ се не плаћа на промет добара која путник отпрема у иностранство у личном пртљагу, за некомерцијалне сврхе, ако:

- (1) путник у Републици нема пребивалиште ни боравиште,
- (2) се добра отпремају пре истека три календарска месеца по истеку календарског месеца у којем је извршен промет добара,
- (3) је укупна вредност испоручених добара једнака или већа од 6.000 динара, укључујући ПДВ,
- (4) обвезник ПДВ поседује доказе да је путник отпремио добра у иностранство.

Обвезник ПДВ који је извршио промет добара путнику из става 1. тачка 4) овог члана дужан је да на његов захтев изда документацију на основу које путник може остварити повраћај ПДВ у складу са овим законом (члан 24. став 4. Закона).

Према ставу 5. истог члана Закона, пореско ослобођење за промет добара из става 1. тачка 4) овог члана обвезник ПДВ може да оствари у пореском периоду у којем поседује доказе да је путник отпремио добра у иностранство.

Ако у пореском периоду у којем је извршио промет добара из става 1. тачка 4) овог члана обвезник ПДВ не поседује доказе да је путник отпремио добра у иностранство, обвезник ПДВ је дужан да ПДВ обрачуна за тај промет плати у складу са овим законом (члан 24. став 6. Закона).

У пореском периоду у којем обвезник ПДВ добије доказе да је путник отпремио добра у иностранство, обвезник ПДВ смањује обрачунати ПДВ из става 6. овог члана (члан 24. став 7. Закона).

ПДВ који је плаћен као део накнаде за промет добара из става 1. тачка 4) овог члана враћа се путнику, односно другом подносиоцу захтева ако у року од 12 месеци од дана отпремања добара у иностранство достави обвезнику ПДВ доказе да је путник отпремио добра у иностранство (члан 24. став 10. Закона).

Према одредби члана 5б став 1. Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом на одбитак претходног пореза („Службени гласник РС“, бр. 120/12, 40/15, 82/15, 86/15, 11/16, 21/17, 44/18 – др. закон, 48/18, 62/18, 104/18, 16/19, 80/19, у даљем тексту: Правилник), за испоруку добара у Републици Србији продавац издаје путнику рачун за испоручена добра и, на захтев путника који купује добра, попуњава и издаје, односно израђује (у даљем тексту: издаје) захтев за повраћај ПДВ.

Захтев из става 1. овог члана издаје се на Обрасцу ЗПППДВ – Захтев путника за повраћај ПДВ, који је прописан овим правилником и чини његов саставни део, или на документу оператора којег је продавац пре продаје добара овластио за повраћај ПДВ путнику, под условом да тај документ садржи све податке које садржи Образац ЗПППДВ (у даљем тексту: захтев путника за повраћај ПДВ), ако овим правилником није друкчије одређено (став 3. истог члана Правилника).

Оператором из става 3. овог члана, у смислу овог правилника, сматра се лице које поседује потпуни систем за непосредно спровођење поступка за повраћај ПДВ путнику у електронском облику (став 8. истог члана Правилника).

У складу са чланом 5г став 1. Правилника, путнику или другом подносиоцу захтева плаћени ПДВ се враћа ако у року од 12 месеци од дана отпремања добара у иностранство достави продавцу од којег су купљена добра или оператору документацију на којој је царински орган потврдио да су испуњени услови за повраћај ПДВ у складу са овим правилником.

Достављањем документације из става 1. овог члана сматра се да је поднет захтев путника за повраћај ПДВ (став 2. истог члана Правилника).

Према одредби става 3. овог члана Правилника, захтев путника за повраћај ПДВ може да се поднесе лично, поштом или преко другог лица. Ако се захтев путника за повраћај ПДВ подноси

поштом, путник мора да наведе рачун на који ће му се извршити повраћај ПДВ.

Ако је захтев путника за повраћај ПДВ поднет оператору, оператор има право да по том основу од путника наплати накнаду (провизију), тако да путнику враћа укупан износ ПДВ умањен за износ накнаде (провизију) оператора, у динарима, готовинском исплатом која се врши одмах, односно исплатом на рачун који је наведен у захтеву путника за повраћај ПДВ у року од 15 дана од дана пријема захтева путника за повраћај ПДВ ако је тај захтев поднет поштом (члан 5г став 5. Правилника).

Према одредби става 6. истог члана Правилника путник, односно друго лице преко којег је путник поднео продавцу или оператору захтев путника за повраћај ПДВ, на оригиналу захтева путника за повраћај ПДВ потписом потврђује да му је враћен ПДВ у готовини, а ако је захтев путника за повраћај ПДВ издат у електронском облику одговарајућом потврдом у информационом систему.

У случају из става 5. овог члана, оператор доставља продавцу потврду да је путнику извршио повраћај ПДВ, а продавац оператору врши повраћај укупног износа ПДВ на рачун у банци (члан 5г став 7. Правилника).

Сагласно наведеном, повраћај ПДВ путнику који у Републици нема пребивалиште ни боравиште може да изврши обвезник ПДВ – продавац од којег је путник купио добра која отпрема у иностранство или оператор, тј. лице које је продавац пре продаје добара овластио за повраћај ПДВ путнику, при чему се оператором сматра лице које поседује потпуни систем за непосредно спровођење поступка за повраћај ПДВ путнику у електронском облику. С тим у вези, повраћај ПДВ оператор може извршити непосредно или посредством другог лица са којим има закључен уговор да ће то друго лице у име и за рачун оператора извршити повраћај ПДВ путнику. Према томе, са

аспекта Закона не постоје сметње да оператор врши повраћај ПДВ путнику и преко другог лица.

9. Порески третман промета услуга у случају када обвезник ПДВ, у својству заступника, тј. у име и за рачун платне институције, пружа услуге пријема уплате готовог новца, исплате готовог новца и друге услуге које се односе на платни промет

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00854/2020-04 од 16.12.2020. год.)

Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон) прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза за промет новца и капитала, и то код пословања и посредовања у пословању депозитима, текућим и жиро рачунима, налозима за плаћање, као и платним прометом и дознакама. У складу са наведеним, када обвезник ПДВ, у својству заступника, тј. у име и за рачун платне институције, пружа услуге пријема уплате готовог новца, исплате готовог новца и друге услуге које се односе на платни промет, реч је о услугама посредовања за које је прописано пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза.

Када лице које није обвезник ПДВ – регистрована платна институција пружа услуге реализације налога платног промета, ПДВ се не обрачунава и не плаћа. Ако је регистрована платна институција у претходних 12 месеци остварила промет по основу наведених услуга у износу већем од 8.000.000 динара, регистрована платна институција нема обавезу да поднесе пријаву за евидентирање за обавезу плаћања ПДВ, с обзиром на то да се износ накнаде за промет

за који је прописано пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза у складу са чланом 25. Закона не урачунава у укупан промет за одређивање обавезе евидентирања у систем ПДВ.

***

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 5. став 1. Закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Одредбом члана 25. став 1. тач. 1) и 5) Закона прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза за промет новца и капитала, и то код пословања и посредовања у пословању законским средствима плаћања, осим папирног и кованог новца који се не користи као законско средство плаћања или има нумизматичку вредност, и код пословања и посредовања у пословању депозитима, текућим и жиро рачунима, налозима за плаћање, као и платним прометом и дознакама.

Малим обвезником, у смислу овог закона, сматра се лице које врши промет добара и услуга на територији Републике и/или у иностранству, а чији укупан промет добара и услуга у претходних 12 месеци није већи од 8.000.000 динара, односно које при отпочињању обављања делатности процењује да у наредних 12 месеци неће остварити укупан промет већи од 8.000.000 динара (члан 33. став 1. Закона).

Мали обвезник не обрачунава ПДВ за извршен промет добара и услуга, нема право исказивања ПДВ у рачунима, нема право на одбитак претходног пореза и није дужан да води евиденцију прописану овим законом (члан 33. став 2. Закона).

Мали обвезник може да се определи за обавезу плаћања ПДВ подношењем евиденционе пријаве прописане у складу са овим законом надлежном пореском органу и у том случају стиче права и обавезу из става 2. овог члана, као и друга права и обавезе које обвезник ПДВ има по овом закону (члан 33. став 3. Закона).

Укупним прометом из става 1. овог члана, а у складу са ставом 6. истог члана Закона, сматра се промет добара и услуга из члана 28. став 1. тач. 1) и 2) овог закона, осим промета опреме и објеката за вршење делатности и улагања у објекте за вршење делатности за која наплаћује накнаду (у даљем тексту: укупан промет).

Сагласно одредби члана 38. став 1. Закона, обвезник који је у претходних 12 месеци остварио укупан промет већи од 8.000.000 динара дужан је да, најкасније до истека првог рока за предају периодичне пореске пријаве, поднесе евиденциону пријаву надлежном пореском органу.

10. Порески третман промета услуга у оквиру реализације завршног испита за ученике осмог разреда основног образовања и васпитања који врши обвезник ПДВ – Факултет организационих наука

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-710/2020-04 од 27.11.2020. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон), на промет услуга образовања (предшколско, основно, средње, више и високо) и професионалне преквалификације који врше лица регистрована за обављање тих делатности, при чему ове делатности обављају у складу са прописима који уређују област предшколског, основног, средњег, вишег и високог образовања и професионалне преквалификације, ПДВ се не обрачунава и не

плаћа, а обвезник ПДВ нема право на одбитак претходног пореза по том основу.

Међутим, када обвезник ПДВ – Факултет организационих наука пружа услуге у оквиру реализације завршног испита за ученике осмог разреда основног образовања и васпитања, на промет предметних услуга ПДВ се обрачунава по пореској стопи од 20% и плаћа у складу са Законом. С тим у вези, основицу за обрачунавање ПДВ чини укупан износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник ПДВ прима или треба да прими за пружене услуге, у коју није укључен ПДВ. У конкретном случају, обвезник ПДВ – Факултет организационих наука утврђује основицу за обрачунавање ПДВ као разлику између износа накнаде за промет наведених услуга (брutto износ) и износа ПДВ утврђеног применом прерачунате пореске стопе од 20% (16,6667%) на тај износ накнаде (брutto износ).

***

Одредбом члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица, укључујући субвенције и друга примања (у даљем тексту: субвенције), у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано (члан 17. став 1. Закона).

Према одредби члана 25. став 2. тачка 13) Закона, ПДВ се не плаћа на промет услуга образовања (предшколско, основно, средње, више и високо) и професионалне преквалификације, као и са њима непосредно повезаног промета добара и услуга од стране лица регистрованих за обављање тих делатности, ако се ове делатности обављају у складу са прописима који уређују ту област.

У складу са одредбом члана 7. став 1. Правилника о утврђивању појединих добара и услуга из члана 25. Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 120/12, 86/15), услугама, у смислу члана 25. став 2. тачка 13) Закона, сматрају се услуге образовања (предшколског, основног, средњег, вишег и високог) и професионалне преквалификације, које пружају лица регистрована за обављање тих делатности у складу са прописима који уређују ту област, независно од тога да ли су ова лица усмерена ка остваривању добити.

11. Порески третман промета потпуне и допунске смеше за исхрану стоке када се обвезник ПДВ – продавац обавезао да ће добра која продаје превести до одређеног места

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00658/2020-04 од 17.11.2020. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон), промет потпуне и допунске смеше за исхрану стоке опорезује се по посебној пореској стопи ПДВ од 10%. С тим у вези, када се уз промет потпуне, односно допунске смеше за исхрану стоке врши и услуга превоза тих добара, сматра се да је извршен само промет потпуне, односно допунске смеше за исхрану стоке. Наиме, у овом случају, превоз потпуне, односно допунске смеше за исхрану стоке сматра се споредном услугом која се врши уз промет

наведених добара, тако да се на укупан износ накнаде, без ПДВ, ПДВ обрачунава по посебној стопи ПДВ од 10%.

Према томе, када се обвезник ПДВ – продавац потпуне, односно допунске смеше за исхрану стоке обавезао да ће добра која продаје превести до одређеног места, са аспекта Закона, обвезник ПДВ – продавац извршио је само промет потпуне, односно допунске смеше за исхрану стоке. Основицу за обрачунавање ПДВ за промет потпуне односно допунске смеше за исхрану стоке у овом случају чини износ накнаде (збир износа накнаде за испоруку потпуне, односно допунске смеше за исхрану стоке и износа накнаде за превоз предметних добара) који обвезник ПДВ – продавац прими или треба да прими за предметни промет од примаоца тих добара или трећег лица, укључујући субвенције и друга примања (у даљем тексту: субвенције), у коју није укључен ПДВ. У овом случају, обвезник ПДВ – продавац не издаје посебан рачун за услугу превоза, већ евентуално може да изда документ о повећању основице за обрачунавање ПДВ из члана 15. Правилника о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци („Службени гласник РС“, бр. 123/12, 86/15, 52/18 и 94/19, у даљем тексту: Правилник о рачунима).

Напомињемо, када обвезник ПДВ – продавац не превози предметна добра својим превозним средствима, већ за услугу превоза ангажује другог обвезника ПДВ, обвезник ПДВ – продавац потпуне, односно допунске смеше за исхрану стоке има право да ПДВ обрачунат по пореској стопи од 20% и исказан у рачуну обвезника ПДВ – превозника, одбије као претходни порез у складу са Законом.

***

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у

Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Ако се уз испоруку добара врши споредна испорука добара или споредно пружање услуга, сматра се да је извршена једна испорука добара (члан 4. став 6. Закона).

Промет услуга, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 5. став 1. Закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Одредбом члана 17. став 1. Закона прописано је да пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица, укључујући субвенције и друга примања (у даљем тексту: субвенције), у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Према одредби члана 23. став 1. Закона, општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 20%.

Одредбом става 2. тачка б) истог члана Закона прописано је да се по посебној стопи ПДВ од 10%, између осталог, опорезује промет и увоз потпуне и допунске смеше за исхрану стоке.

Према одредби члана 5а став 4. Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Службени гласник РС“, бр. 108/04, 130/04 – исправка, 140/04, 65/05, 63/07, 29/11, 95/12, 113/13, 86/15, 109/16 и 48/18, у даљем тексту: Правилник), потпуном смешом за исхрану стоке, у смислу члана 23. став 2. тачка б) Закона, сматра се смеша за исхрану стоке која служи за подмирење свих потреба животиња у хранљивим материјама, у складу са прописима којима се уређује квалитет хране за животиње.

Допунском смешом за исхрану стоке, у смислу члана 23. став 2. тачка б) Закона, сматра се смеша за исхрану стоке која својим хранљивим материјама треба да употпуни хранива са којима се меша, у складу са прописима којима се уређује квалитет хране за животиње (члан 5а став 5. Правилника).

Према одредби члана 42. став 1. Закона, обвезник је дужан да изда рачун за сваки промет добара и услуга.

Рачун, у складу са ставом 4. истог члана Закона, нарочито садржи следеће податке:

- 1) назив, адресу и ПИБ обвезника – издаваоца рачуна;
- 2) место и датум издавања и редни број рачуна;
- 3) назив, адресу и ПИБ обвезника – примаоца рачуна;
- 4) врсту и количину испоручених добара или врсту и обим услуга;
- 5) датум промета добара и услуга и висину авансних плаћања;
- 6) износ основице;
- 7) пореску стопу која се примењује;
- 8) износ ПДВ који је обрачунат на основицу;
- 9) напомену о одредби овог закона на основу које није обрачунат ПДВ.

Министар ближе уређује у којим случајевима нема обавезе издавања рачуна или могу да се изоставе поједини подаци у рачуну, односно да се предвиде додатна поједностављења у вези са издавањем рачуна (члан 45. Закона).

Сагласно члану 6. став 1. Правилника о рачунима, обвезник ПДВ који врши опорезиви промет добара и услуга за који је порески дужник у складу са Законом, издаје рачун у којем не исказује податке:

- 1) из члана 42. став 4. тач. 9) и 10) Закона – ако за тај промет не примењује систем наплате;

2) из члана 42. став 4. тачка 9) Закона – ако за тај промет примењује систем наплате.

Према одредби члана 15. став 1. Правилника о рачунима, када се после извршеног промета добара и услуга промени накнада за тај промет, обвезник ПДВ издаје документ о повећању или смањењу накнаде, односно документ о повећању или смањењу основице, а који нарочито садржи податке о:

- 1) називу, адреси и ПИБ-у издаваоца документа;
- 2) месту и датуму издавања и редном броју документа;
- 3) називу, адреси и ПИБ-у примаоца документа;
- 4) износу за који је смањена, односно повећана основица за обрачунавање ПДВ, пореској стопи и износу за који је смањен, односно повећан износ обрачунатог ПДВ – у случају опорезивог промета за који је обвезник ПДВ – издавалац документа порески дужник у складу са Законом;
- 5) износу за који је смањена, односно повећана накнада, без ПДВ – у случају опорезивог промета за који обвезник ПДВ – издавалац документа није порески дужник у складу са Законом;
- 6) износу за који је смањена, односно повећана накнада за промет добара и услуга случају промета који је ослобођен ПДВ и промета који не подлеже опорезивању, а за који се издаје рачун у складу са овим правилником;
- 7) напомену да се за промет добара и услуга примењује систем наплате у складу са Законом – у случају када се за тај промет примењује систем наплате;
- 8) броју и датуму издавања рачуна за извршени промет добара и услуга.

12. Право на рефакцију ПДВ страног обвезника у случају када страном обвезнику промет изврши страно лице – лице

са седиштем у иностранству које је одредило пореског пуномоћника у складу са чланом 10а Закона о ПДВ и евидентирало се за обавезу плаћања ПДВ у Републици Србији (*Мишљење Министарства финансија*, бр. 011-00-661/2020-04 од 17.11.2020. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон), страни обвезник, на основу поднетог захтева, има право на рефакцију ПДВ за промет покретних добара и пружене услуге у Републици Србији, ако је испуњен услов узајамности (да и држава страног обвезника врши рефакцију ПДВ обвезницима из Републике Србије), као и други услови прописани Законом, и то:

– да је ПДВ за промет добара и услуга исказан у рачуну, у складу са овим законом;

– да је рачун плаћен;

– да је износ ПДВ за који подноси захтев за рефакцију ПДВ већи од 200 ЕУР у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије;

– да су испуњени услови под којима би обвезник ПДВ могао остварити право на одбитак претходног пореза за та добра и услуге у складу са овим законом;

– да не врши промет добара и услуга у Републици, осим промета услуга превоза добара које су у складу са чланом 24. став 1. тач. 1), 5) и 8) овог закона ослобођене пореза, промет услуга превоза путника који у складу са чланом 49. став 7. овог закона подлеже појединачном опорезивању превоза и промета добара и услуга за који обавезу обрачунавања ПДВ има обвезник ПДВ – прималац добара или услуга.

Према томе, у циљу остваривања права на рефакцију ПДВ, страни обвезник, између осталог, мора да поседује рачун о промету

добара/услуга, који му је извршио претходни учесник у промету – обвезник ПДВ, издат у складу са Законом. С тим у вези, у случају када страном обвезнику промет изврши страном лице – лице са седиштем у иностранству које је одредило пореског пуномоћника у складу са чланом 10а Закона и евидентирало се за обавезу плаћања ПДВ у Републици Србији, рачун за тај промет, у складу са Законом, издаје порески пуномоћник обвезника ПДВ – страног лица у име и за рачун обвезника ПДВ – страног лица. У рачуну за тај промет наводе се, поред осталих података, ПИБ, односно ЕБС који је страном лицу додељен у Републици Србији и подаци о пореском пуномоћнику (назив, односно име и презиме, адреса седишта, односно пребивалишта и ПИБ, односно ЈМБГ пуномоћника).

Ако је за промет који је у Републици Србији извршило страном лице – обвезник ПДВ, рачун издало то страном лице – обвезник ПДВ, а не његов порески пуномоћник из члана 10а Закона, мишљења смо да нису испуњени законски услови за остваривање права на рефакцију ПДВ страног обвезника.

***

Одредбом члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Сагласно одредби члана 8. став 1. Закона, порески обвезник (у даљем тексту: обвезник) је лице, укључујући и лице које у Републици нема седиште, односно пребивалиште (у даљем тексту:

страно лице), које самостално обавља промет добара и услуга, у оквиру обављања делатности.

Делатност из става 1. овог члана је трајна активност произвођача, трговца или пружаоца услуга у циљу остваривања прихода, укључујући и делатности експлоатације природних богатстава, пољопривреде, шумарства и самосталних занимања (став 2. члана 8. Закона).

Сматра се да обвезник обавља делатност и када је врши у оквиру сталне пословне јединице (став 3. члана 8. Закона).

Изузетно од става 3. овог члана, ако страном лице у Републици има сталну пословну јединицу, то страном лице обвезник је за промет који не врши његова стална пословна јединица (став 4. члана 8. Закона).

Сталном пословном јединицом из ст. 3. и 4. овог члана сматра се организациони део правног лица који у складу са законом може да обавља делатност (став 5. члана 8. Закона).

Према одредби члана 10а став 1. Закона, страном лице које у Републици врши промет добара и услуга за који постоји обавеза обрачунавања ПДВ, односно промет добара и услуга за који је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза у складу са овим законом дужно је да одреди пореског пуномоћника и да се евидентира за обавезу плаћања ПДВ, независно од износа тог промета у претходних 12 месеци, ако овим законом није друкчије уређено.

Страном лице које у Републици врши промет добара и услуга из става 1. овог члана искључиво обвезницима ПДВ, односно лицима из члана 9. став 1. овог закона, као и промет услуга превоза путника аутобусима за које се као основица за обрачунавање ПДВ утврђује просечна накнада превоза за сваки појединачни превоз, у складу са овим законом, није дужно да у Републици одреди пореског пуномоћника и да се евидентира за обавезу плаћања ПДВ (члан 10а став 2. Закона).

У складу са одредбом члана 10а став 6. Закона, порески пуномоћник страног лица у име и за рачун тог страног лица обавља све послове у вези са испуњавањем обавеза и остваривањем права које страно лице у складу са овим законом има као обвезник ПДВ (подношење евиденционе пријаве, обрачунавање ПДВ, издавање рачуна, подношење пореских пријава, плаћање ПДВ и друго).

Сагласно одредби члана 11. став 1. тачка 3) Закона, место промета добара је место у којем се добро налази у тренутку испоруке, ако се добро испоручује без отпреме, односно превоза.

Према одредби члана 42. став 1. Закона, обвезник је дужан да изда рачун за сваки промет добара и услуга.

Сагласно одредбама става 4. истог члана Закона, рачун нарочито садржи следеће податке:

- 1) назив, адресу и ПИБ обвезника – издаваоца рачуна;
- 2) место и датум издавања и редни број рачуна;
- 3) назив, адресу и ПИБ обвезника – примаоца рачуна;
- 4) врсту и количину испоручених добара или врсту и обим услуга;
- 5) датум промета добара и услуга и висину аванских плаћања;
- 6) износ основице;
- 7) пореску стопу која се примењује;
- 8) износ ПДВ који је обрачунат на основицу;
- 9) напомену о одредби овог закона на основу које није обрачунат ПДВ;
- 10) напомену да се за промет добара и услуга примењује систем наплате.

У складу са одредбама члана 53. став 1. Закона, рефакција ПДВ извршиће се страном обвезнику, на његов захтев, за промет покретних добара и пружене услуге у Републици, под условима да:

1) је ПДВ за промет добара и услуга исказан у рачуну, у складу са овим законом, и да је рачун плаћен;

2) је износ ПДВ за који подноси захтев за рефакцију ПДВ већи од 200 EUR у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије;

3) су испуњени услови под којима би обвезник ПДВ могао остварити право на одбитак претходног пореза за та добра и услуге у складу са овим Законом;

4) не врши промет добара и услуга у Републици, осим промета:

(1) услуга превоза добара које су у складу са чланом 24. став 1. тач. 1), 5) и 8) овог закона ослобођене пореза;

(2) услуга превоза путника који у складу са чланом 49. став 7. овог закона подлеже појединачном опорезивању превоза;

(3) добара и услуга за који обавезу обрачунавања ПДВ има обвезник ПДВ – прималац добара или услуга.

У складу са одредбом става 2. истог члана Закона, рефакција ПДВ у случајевима из става 1. овог члана врши се под условом узајамности.

13. Рефундација ПДВ купцу првог стана ако је физичко лице (купац стана) у моменту овере уговора о купопродаји тог стана имало у сусвојини грађевински објекат – виноградарску кућицу

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-600/2019-04 од 17.11.2020. год.)

Рефундација ПДВ купцу првог стана врши се у складу са одредбама члана 56а Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13,

68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон) и члана 10а Правилника о поступку остваривања права на повраћај ПДВ и о начину и поступку рефакције и рефундације ПДВ („Службени гласник РС“, бр. 107/04, 65/05, 63/07, 107/12, 120/12, 74/13, 66/14, 44/18 – др. закон, 104/18 и 87/20, у даљем тексту: Правилник). Наиме, физичко лице – пунолетни држављанин Републике, са пребивалиштем на територији Републике, који купује први стан, има право на рефундацију ПДВ за куповину првог стана, на основу поднетог захтева, под условом да од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу којег стиче први стан није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике и да је уговорена цена стана са ПДВ у потпуности исплаћена продавцу уплатом на текући рачун продавца, односно на одговарајуће рачуне у складу са законом у случају продаје стана као хипотековане непокретности, односно у извршном поступку када се уплата цене стана са ПДВ врши уплатом на одговарајуће рачуне у складу са законом. Међутим, уколико неки од прописаних услова није испуњен, физичко лице које купује стан нема право на рефундацију ПДВ по том основу.

Према томе, ако је, у конкретном случају, физичко лице (купац стана) у моменту овере уговора о купопродаји тог стана имало у сусвојини грађевински објекат, у конкретном случају, виноградарску кућицу, а под условом да се предметни грађевински објекат – виноградарска кућица може сматрати станом (тј. уколико представља функционалну целину и састоји се од једне или више просторија намењених за становање и по правилу има засебан улаз), сматрамо да не постоји основ за остваривање права на рефундацију ПДВ за куповину првог стана. Да ли се грађевински објекат – виноградарска кућица може сматрати станом у смислу наведених одредаба фактичко је питање које у сваком конкретном случају утврђује надлежни порески орган на основу пружених доказа.

***

Одредбом члана 56а став 1. Закона прописано је да право на рефундацију ПДВ за куповину првог стана, на основу поднетог захтева, има физичко лице – пунолетни држављанин Републике, са пребивалиштем на територији Републике, који купује први стан (у даљем тексту: купац првог стана).

Сагласно одредби става 2. истог члана Закона купац првог стана може да оствари рефундацију ПДВ из става 1. овог члана, под следећим условима:

1) да од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу којег стиче први стан није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике;

2) да је уговорена цена стана са ПДВ у потпуности исплаћена продавцу уплатом на текући рачун продавца, односно на одговарајуће рачуне у складу са законом у случају продаје стана као хипотековане непокретности, односно у извршном поступку када се уплата цене стана са ПДВ врши уплатом на одговарајуће рачуне у складу са законом.

У складу са одредбом члана 56а став 4. Закона, право на рефундацију ПДВ из става 1. овог члана може се остварити за стан чија површина за купца првог стана износи до 40 m², а за чланове његовог породичног домаћинства до 15 m² по сваком члану који није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике у периоду из става 2. тачка 1) овог члана, а за власнички удео на стану до површине сразмерне власничком уделу у односу на површину до 40 m², односно до 15 m².

Ако купац првог стана купује стан површине која је већа од површине за коју у складу са ставом 4. овог члана има право на рефундацију ПДВ, право на рефундацију ПДВ може да оствари до износа који одговара површини стана из става 4. овог члана (члан 56а став 5. Закона).

Према одредби става 6. истог члана Закона, породичним домаћинством купца првог стана, у смислу става 4. овог члана, сматра се заједница живота, привређивања и трошења прихода купца првог стана, његовог супружника, купчеве деце, купчевих усвојеника, деце његовог супружника, усвојеника његовог супружника, купчевих родитеља, његових усвојитеља, родитеља његовог супружника, усвојитеља купчевог супружника, са истим пребивалиштем као купац првог стана.

У складу са чланом 56а став 7. Закона, право на рефундацију ПДВ из става 1. овог члана нема:

1) купац стана који је остварио рефундацију ПДВ по основу куповине првог стана;

2) члан породичног домаћинства купца првог стана за којег је купац првог стана остварио рефундацију ПДВ, у случају када тај члан породичног домаћинства купује стан;

3) купац стана који је стекао први стан без обавезе продавца да за промет тог стана плати порез на пренос апсолутних права по основу куповине првог стана у складу са законом којим се уређују порези на имовину;

4) члан породичног домаћинства купца стана који је стекао први стан без обавезе продавца да за промет тог стана плати порез на пренос апсолутних права по основу куповине првог стана у складу са законом којим се уређују порези на имовину, а за кога је остварено то пореско ослобођење.

Надлежни порески орган, по спроведеном поступку контроле испуњености услова за остваривање права на рефундацију ПДВ који морају да буду испуњени на дан овере уговора о купопродаји стана, осим услова из става 2. тачка 2), односно става 3. овог члана који мора да буде испуњен на дан подношења захтева за рефундацију ПДВ, доноси решење о рефундацији ПДВ купцу првог стана (члан 56а став 8. Закона).

Према члану 3. став 2. тачка 9) Закона о становању и одржавању зграда („Службени гласник РС“, бр. 104/16 и 9/20 – др. закон), стан је посебан део зграде који чини функционалну целину, састоји се од једне или више просторија намењених за становање и по правилу има засебан улаз.

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Ако сувласници стана у по ½ идеалног дела „закључе уговор о закупу без накнаде са ћерком једног од сувласника, па се потом поднесе пореска пријава на закупца“ који станује у том стану и пријављен је на тој адреси, да ли купац стана остварује право на порески кредит за површину целог стана? Ако се након смрти власника непокретности не покрене оставински поступак или се покрене а не оконча, да ли лице које користи конкретну непокретност и пријавило је пребивалиште у њој може остварити право на порески кредит?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00600/2020-04 од 07.12.2020. год.)

• Према одредби члана 2. став 1. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС“, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57 /12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18, 99/18 – УС, 86/19 и 144/20, у даљем тексту: Закон), порез на имовину из члана 1. тачка 1) овог закона (у даљем тексту: порез на имовину), плаћа се на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, и то на:

1) право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари;

2) право закупа, односно коришћења, стана или куће за становање, конституисано у корист физичког лица;

3) право коришћења грађевинског земљишта површине преко 10 ари, у складу са законом којим се уређује правни режим грађевинског земљишта;

4) право коришћења непокретности у јавној својини од стране имаоца права коришћења, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

5) коришћење непокретности у јавној својини од стране корисника непокретности, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

6) државину непокретности на којој ималац права својине није познат или није одређен;

7) државину непокретности у јавној својини, без правног основа;

8) државину и коришћење непокретности по основу уговора о финансијском лизингу.

Према одредби члана 2. став 2. Закона, непокретностима, у смислу става 1. овог члана, сматрају се:

1) земљиште, и то: грађевинско, пољопривредно, шумско и друго;

2) стамбене, пословне и друге зграде, станови, пословне просторије, гараже и други (надземни и подземни) грађевински објекти, односно њихови делови (у даљем тексту: објекти).

Према одредби члана 2. став 4. Закона, правом закупа стана или куће за становање конституисаним у корист физичког лица, у смислу става 1. тачка 2) овог члана, сматра се право закупа за период дужи од једне године или на неодређено време, за који је прописано плаћање непрофитне закупнине или закупнине која се обрачунава применом прописаних критеријума и мерила, у складу са законима којима се уређују:

1) становање и одржавање зграда, односно у складу са посебним прописима којима је било уређено становање који су престали да важе даном почетка примене закона којим је уређено становање и одржавање зграда;

2) јавна својина;

3) права бораца, војних инвалида и породица палих бораца;

4) збрињавање избеглица.

Кад на непокретности, поред права својине, постоји неко од права, односно коришћење или државина, из члана 2. став 1. тач. 2) до 5) и тач. 7) и 8) овог закона, односно у случају из тачке 6) тог

члана, порез на имовину плаћа се на то право, односно на коришћење или државину, а не на право својине (члан 2а став 1. Закона).

Обвезник пореза на имовину је правно и физичко лице (које води, односно које не води пословне књиге) које је на непокретности на територији Републике Србије ималац права, корисник или држалац, из члана 2. став 1. овог закона на које се порез на имовину плаћа у складу са чл. 2. и 2а овог закона (члан 4. став 1. Закона).

Према одредбама члана 13. ст. 1. и 2. Закона, утврђени порез на кући за становање или стану у којем станује обвезник умањује се за 50%, а највише 20.000 динара. Ако на једној кући за становање или стану има више обвезника, право на умањење утврђеног пореза има сваки обвезник који у тој кући за становање или стану станује, у висини сразмерној његовом уделу у праву на тој кући за становање или стану у односу на износ за који се порез умањује, у складу са ставом 1. овог члана.

• Према томе, право закупа стана конституисано у корист физичког лица предмет је опорезивања порезом на имовину (а порески обвезник је купац) само у случају закупа за период дужи од једне године или на неодређено време, за који је прописано плаћање непрофитне закупнине или закупнине која се обрачунава применом прописаних критеријума и мерила, у складу са законима којима се уређују:

1) становање и одржавање зграда, односно у складу са посебним прописима којима је било уређено становање који су престали да важе даном почетка примене закона којим је уређено становање и одржавање зграда;

2) јавна својина;

3) права бораца, војних инвалида и породица палих бораца;

4) збрињавање избеглица.

Стога, закуп без накнаде конституисан по основу уговора који физичка лица – сувласници стана закључе са ћерком једног од сувласника која у том стану станује и у њему има пријављено

пребивалиште, није предмет опорезивања порезом на имовину. То значи да тај закупац није обвезник пореза на имовину за конкретни стан, па му се (за тај стан) пореска обавеза не утврђује.

Право на умањење утврђеног пореза има порески обвезник који станује у кући или стану за који се утврђује порез. С обзиром на то да конкретни закупац стана није порески обвезник, нема основа да оствари право на порески кредит тј. да му се умањи порез који му се и не утврђује.

- Кад ималац права својине на непокретности није познат или није одређен, порез на имовину плаћа се на државину. С тим у вези, кад је након смрти физичког лица – власника стана и обвезника пореза на имовину, до правоснажног окончања оставинског поступка којим се одређује наследник предметног стана, тај стан у државини физичког лица које је у њему пријавило пребивалиште, обвезник пореза на имовину је држалац тог стана, као лице које на том стану врши фактичку власт. У периоду док је обвезник пореза на имовину то лице има право на порески кредит ако у том стану станује.

2. Порески третман уплата готовог новца које физичко лице сваког месеца прима на поклон од пријатеља/даљег рођака, у случају када уговор о поклону није закључен, као и које доказе је то физичко лице дужно да поднесе уз пореску пријаву за утврђивање пореза на поклон по основу наведених уплата (Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00883/2020-04 од 26.11.2020. год.)

Према одредби члана 14. став 2. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС“, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18, 99/18 – УС и 86/19, у даљем тексту: Закон), порез на наслеђе и поклон се плаћа на наслеђени,

односно на поклон примљени: готов новац; штедни улог; депозит у банци; новчано потраживање; право интелектуалне својине, као и право својине на употребљаваном моторном возилу, употребљаваном пловилу, односно употребљаваном ваздухоплову и другим покретним стварима.

Поклоном, у смислу Закона, не сматра се приход физичког лица по основима који су изузети из дохотка за опорезивање, односно који је предмет опорезивања порезом на доходак грађана, у складу са законом којим се уређује опорезивање дохотка грађана (члан 14. став 4. тачка 2) Закона).

Ако је вредност наслеђених, односно на поклон примљених ствари из ст. 2. и 3. овог члана, од истог лица у једној календарској години, по сваком од тих основа већа од 100.000 динара, од опорезивања се изузима 100.000 динара у тој календарској години по сваком од тих основа (члан 14. став 7. Закона).

Обвезник пореза на наслеђе и поклон који наследи или на поклон прими предмет опорезивања из члана 14. ст. 2. и 3. Закона је резидент Републике Србије за предмет који се налази на територији Републике Србије, или у иностранству (члан 15. став 2. Закона).

Према одредби члана 17. став 2. Закона, пореска обавеза у односу на поклон настаје даном закључења уговора о поклону, односно даном овере изјаве или закључења другог акта по основу кога се имовина преноси без накнаде, а ако није закључен у писаној форми – даном пријема поклона, осим у случајевима из ст. 3. до 5. тог члана.

Ако наслеђе, односно поклон које је предмет опорезивања у складу са чланом 14. Закона, није пријављен у смислу члана 35. Закона, или је пријављен неблаговремено, или обвезник нема обавезу подношења пореске пријаве у складу са чланом 34. Закона, сматраће се да је пореска обавеза настала даном сазнања надлежног пореског органа за наслеђе, односно поклон (члан 17. став 5. Закона).

Према одредби члана 19. Закона, обвезници који се, у односу на оставиоца односно поклонодавца, налазе у другом наследном

реду по законском реду наслеђивања (у даљем тексту: наследни ред), порез на наслеђе и поклон плаћају по стопи од 1,5%. Обвезници који се, у односу на оставиоца односно поклонодавца, налазе у трећем и даљем наследном реду, односно обвезници који са оставиоцем, односно поклонодавцем нису у сродству, порез на наслеђе и поклон плаћају по стопи од 2,5%.

Према одредби члана 22. Закона, резидент Републике Србије који наследи, односно на поклон прими, предмет опорезивања из члана 14. ст. 2. и 3. Закона који се налази у иностранству, на које наслеђе, односно поклон, је у држави на чијој територији се тај предмет налази порез плаћен, има право на умањење пореза на наслеђе и поклон у Републици Србији утврђеног према одредбама овог закона, у висини пореза на наслеђе односно на поклон плаћеног у тој држави, а највише до износа који би се платио применом одредаба овог закона, на наслеђе, односно на поклон, остварен у тој држави.

Према одредби члана 33а Закона, за сврху опорезивања порезом на наслеђе и поклон, односно порезом на пренос апсолутних права, наслеђе и поклон који су остварени – примљени у иностраној валути, односно пренос апсолутних права извршен уз накнаду у иностраној валути, конвертује се из стране валуте у динар, на дан настанка пореске обавезе, по курсу за конверзију износа из стране валуте у динар уређеним законом којим су уређени порески поступак и пореска администрација.

Према одредби члана 9. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 80/02, 84/02 – исправка, 23/03 – исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05 – др. закон, 62/06 – др. закон, 61/07, 20/09, 72/09 – др. закон, 53/10, 101/11, 2/12 – исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14, 105/14, 91/15 – аутентично тумачење, 112/15, 15/16, 108/16, 30/18, 95/18 и 86/19, у даљем тексту: ЗПППА), пореске чињенице утврђују се према њиховој економској суштини. Ако се симулованим правним послом прикрива неки други правни посао, за утврђивање пореске обавезе основу чини

дисимуловани правни посао. Када су на прописима супротан начин остварени приходи, односно стечена имовина, Пореска управа ће утврдити пореску обавезу у складу са законом којим се уређује одговарајућа врста пореза.

Напомињемо да се, сагласно члану 43. став 1. и члану 51. став 1. тачка 2) ЗПППА, чињенице у пореском поступку утврђују на основу доказа, а терет доказа чињеница од утицаја на смањење или укидање пореза сноси порески обвезник.

Сумња која проистекне због ускраћивања информација, односно недостављања доказа од стране пореског обвезника који је, у складу са тим законом, дужан да их достави Пореској управи, може у поступку утврђивања пореске обавезе бити на његову штету (члан 51. став 3. ЗПППА).

Имајући у виду наведено, под изразом „поклон“, у смислу опорезивања порезом на наслеђе и поклон, се не подразумева само типичан уговор о поклону на основу кога једна уговорна страна бестеретно преноси другој страни одређену ствар или право, већ и свако располагање којим је на рачун поклонопримца, без обавезе противчинидбе, умањена имовина поклонодавца.

Према томе, кад физичко лице од другог физичког лица, у току једне календарске године (одједном или путем више месечних уплата), прими искључиво новац у износу до 100.000 динара, без обавезе противчинидбе по основу тог примања, то примање новца није предмет опорезивања порезом на поклон. У том случају се пореска пријава за утврђивање пореза на поклон не подноси.

Кад физичко лице од другог физичког лица (одједном или путем више месечних уплата), у току једне календарске године прими искључиво новац у износу већем од 100.000 динара, без обавезе противчинидбе по основу тог примања, остварена вредност поклона преко 100.000 динара предмет је опорезивања порезом на наслеђе и поклон, осим у случају када се таква уплата готовог новца сматра приходом физичког лица по основима који су изузети из дохотка за опорезивање, односно који је предмет опорезивања

порезом на доходак грађана, у складу са законом којим се уређује опорезивање дохотка грађана.

Дакле, уколико конкретна уплата готовог новца нема карактер прихода физичког лица по основима који су изузети из дохотка за опорезивање, односно који је предмет опорезивања порезом на доходак грађана, у складу са законом којим се уређује опорезивање дохотка грађана, већ је у питању поклон готовог новца у смислу одредбе члана 14. став 2. тачка 1) Закона, за остварени поклон готовог новца који је предмет опорезивања порезом на наслеђе и поклон, поклонопримац као обвезник пореза на наслеђе и поклон дужан је да у прописаном року поднесе пореску пријаву за утврђивање пореза по том основу.

У сваком конкретном случају, у поступку утврђивања пореза на наслеђе и поклон, надлежни порески орган утврђује све чињенице од значаја на постојање и висину пореске обавезе, према њиховој економској суштини, а овлашћен је да, кад се симулованим правним послом прикрива неки други правни посао, пореску обавезу утврди сходно дисимулованом правном послу, што значи и у складу са законом којим се уређује одговарајућа врста пореза.

Обвезник пореза је дужан да пореском органу достави све доказе ради правилног утврђивања пореза (нпр. доказе из којих произлази степен сродства са уплатиоцем готовог новца, изводе из банке, изјаве уплатиоца и примаоца о основу сваке појединачне уплате и сл.).

3. Корисна површине непокретности као елеменат за утврђивање пореза на имовину, као и утврђивања пореза на имовину за године за које право на утврђивање пореске обавезе није застарело

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00870/2020-04 од 24.11.2020. год.)

• Према одредби члана 5. став 1. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС“, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др.

закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18, 99/18 – УС и 86/19, у даљем тексту: Закон), основица пореза на имовину за непокретности пореског обвезника који не води пословне књиге је вредност непокретности утврђена у складу са Законом.

Вредност непокретности из члана 5. став 1. Закона утврђује орган јединице локалне самоуправе надлежан за утврђивање, наплату и контролу изворних прихода јединице локалне самоуправе (члан 5. став 2. Закона).

Према одредби члана 6. став 1. Закона, вредност непокретности из члана 5. Закона утврђује се применом следећих елемената:

- 1) корисна површина;
- 2) просечна цена квадратног метра (у даљем тексту: просечна цена) одговарајућих непокретности у зони у којој се налази непокретност.

Корисна површина за објекат је збир подних површина између унутрашњих страна ободних зидова објекта (из које су искључене површине балкона, тераса, лођа, степеништа изван габарита објекта, неадаптираних таванских простора и простора у заједничкој недељивој својини свих власника посебних делова истог објекта, осим површине испод носећих зидова и носећих стубова који пролазе кроз објекат који су истовремено посебан и заједнички део објекта), а за објекат који нема хоризонталну подну површину или ободне зидове корисна површина је површина његове вертикалне пројекције на земљиште (члан 6. став 2. тачка 2) Закона).

Према одредби члана 2. став 1. тачка 23) Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09, 81/09 – исправка, 64/10 – УС, 24/11, 121/12, 42/13 – УС, 50/13 – УС, 98/13 – УС, 132/14, 145/14, 83/18, 31/19, 37/19 – др. закон, 9/20), зграда јесте објекат са кровом и спољним зидовима, изграђена као самостална употребна целина која пружа заштиту од временских и спољних утицаја,

а намењена је за становање, обављање неке делатности или за смештај и чување животиња, робе, опреме за различите производне и услужне делатности и др. Зградама се сматрају и објекти који имају кров, али немају (све) зидове (нпр. надстрешнице), као и објекти који су претежно или потпуно смештени испод површине земље (склоништа, подземне гараже и сл.).

Према томе, у корисну површину објекта, која је један од елемената за утврђивање вредности објекта као основице пореза на имовину обвезника који не води пословне књиге, не укључују се површине балкона, тераса и лођа, али се урачунава површина надстрешнице.

Орган јединице локалне самоуправе надлежан за утврђивање, наплату и контролу изворних прихода јединице локалне самоуправе у сваком конкретном случају утврђује чињенично стање од утицаја на постојање и висину обавезе по основу пореза на имовину (што подразумева и да ли одређени део непокретности има карактер надстрешнице или терасе).

• Обавеза по основу пореза на имовину настаје најранијим од следећих дана: даном стицања права на које се порез на имовину плаћа у складу са чланом 2. став 1. и чланом 2а Закона, даном успостављања државине кад се порез плаћа на државину, даном почетка коришћења, даном оспособљавања, даном издавања употребне дозволе, односно даном омогућавања коришћења имовине на други начин (члан 10. став 1. Закона).

Одредбом члана 2а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 80/02, 84/02 – исправка, 23/03 – исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05 – др. закон, 62/06 – др. закон, 61/07, 20/09, 72/09 – др. закон, 53/10, 101/11, 2/12 – исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14, 105/14, 91/15 – аутентично тумачење, 112/15, 15/16, 108/16, 30/18, 95/18 и 86/19, у даљем тексту: ЗПППА) прописано је да се тај закон примењује и на изворне јавне приходе јединица локалне самоуправе које те јединице утврђују, наплаћују и контролишу у јавноправном односу, као и на споредна

пореска давања по тим основама, укључујући и изворне јавне приходе које јединице локалне самоуправе утврђују, наплаћују и контролишу у поступцима у којима доносе пореске управне акте, као и друге акте у управном поступку.

Одредбе ЗПППА којима су уређена овлашћења Пореске управе, права и обавезе пореских обвезника, овлашћења пореских инспектора и пореских извршитеља Пореске управе, сходно се примењују и на овлашћења јединице локалне самоуправе, односно на права и обавезе обвезника изворних јавних прихода из члана 2а став 1. ЗПППА, на овлашћења пореских инспектора јединице локалне самоуправе и пореских извршитеља јединице локалне самоуправе, у поступку утврђивања, наплате и контроле изворних прихода јединице локалне самоуправе на које се примењује овај закон (члан 2б став 1. ЗПППА).

Према одредби члана 114. ст. 1. и 2. ЗПППА, право Пореске управе на утврђивање и наплату пореза и споредних пореских давања застарела за пет година од дана када је застарелост почела да тече. Застарелост права на утврђивање пореза и споредних пореских давања почиње да тече од првог дана наредне године од године у којој је требало утврдити порез, односно споредно пореско давање.

Према томе, кад се порез на имовину плаћа на право својине на објекту, пореска обавеза принципијелно настаје најранијим од следећих дана: даном стицања права, даном почетка коришћења, даном оспособљавања, даном издавања употребне дозволе, односно даном омогућавања коришћења објекта на други начин. На настанак пореске обавезе није од утицаја чињеница да ли је и када поднет захтев за озакоњење објекта, да ли је поступак озакоњења окончан, да ли је у одговарајућем катастру извршен упис објекта и права на њему, нити да ли је и када обвезник пореза поднео пријаву за утврђивање пореза на имовину.

Кад се порез на имовину утврђује за посебни део објекта (нпр. стан) за који је пореска обавеза настала, али није у прописаном року поднета пореска пријава па порез није утврђиван, пореска обавеза се утврђује за период почев од настанка пореске обавезе за који право на утврђивање пореза није застарело.

Чињенично стање од утицаја на дан настанка и висину пореске обавезе, што значи и на одређивање периода за који право на утврђивање пореза није застарело, у сваком конкретном случају на основу доказа утврђује надлежни орган јединице локалне самоуправе.

Порески обвезник који сматра да му је порез погрешно утврђен у вишем износу од износа који је требало утврдити, због чега је платио виши износ од износа који је требало платити, има право да користи сва правна средства против решења којим му је порез утврђен, а у циљу евентуалног остваривања права на повраћај више плаћеног пореза, у складу са законом којим се уређују порески поступак и пореска администрација, о чему порески орган одлучује у сваком конкретном случају.

4. Порески третман деобе сувласничке заједнице на објектима и сукорисничке заједнице на грађевинском земљишту на коме су ти објекти изграђени

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00748/2020-04 од 13.11.2020. год.)

Према одредби члана 23. став 1. тач. 1) и 5) Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС“, бр. 26/01, 45/02 – СУС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18, 99/18 – УС и 86/19, у даљем тексту: Закон), порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса уз накнаду:

- права својине на непокретности;
- права коришћења грађевинског земљишта.

Према одредбама члана 24а тач. 1) и 5) Закона, од опорезивања порезом на пренос апсолутних права изузима се:

- пренос, односно стицање апсолутног права из чл. 23. и 24. Закона на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност;

– стицање права својине на посебним деловима непокретности деобом сувласничке заједнице између сувласника у сразмери са њиховим сувласничким деловима на дан деобе.

Према томе, стицање права својине на посебним деловима непокретности деобом сувласничке заједнице између сувласника у сразмери са њиховим сувласничким деловима на дан деобе (тј. кад величина вредности која припада сваком од сувласника после деобе одговара вредности његовог дела тог сувласника пре деобе), са становишта пореза на пренос апсолутних права не представља промет и по том основу се порез на пренос апсолутних права не плаћа.

Међутим, код стицања права својине на посебним деловима непокретности деобом сувласничке заједнице између сувласника која није у сразмери са њиховим сувласничким деловима на дан деобе, врши се пренос права на разлици између права стечених деобом и идеалног сувласничког дела на који се, под претпоставком да не подлеже плаћању пореза на додату вредност (осим у случају постојања законског основа за ослобођење), плаћа:

– порез на поклон – ако сувласник који стиче имовину веће вредности од вредности његовог сувласничког дела пре деобе, не исплаћује накнаду сувласнику који стиче имовину мање вредности, односно

– порез на пренос апсолутних права – ако сувласник који стиче имовину веће вредности од вредности његовог сувласничког дела пре деобе, исплаћује накнаду сувласнику који стиче имовину мање вредности.

Такође, код стицања права коришћења на посебним деловима грађевинског земљишта деобом сукорисничке заједнице између сукорисника, која није у сразмери са њиховим сукорисничким деловима на дан деобе, врши се пренос права коришћења на разлици између права стечених деобом и идеалног сукорисничког дела, на који се (осим у случају постојања законског основа за ослобођење) плаћа:

– порез на поклон – ако сукорисник који стиче имовину веће вредности од вредности његовог сукорисничког дела пре деобе, не исплаћује накнаду сукориснику који стиче имовину мање вредности, односно

– порез на пренос апсолутних права – ако сукорисник који стиче имовину веће вредности од вредности његовог сукорисничког дела пре деобе, исплаћује накнаду сукориснику који стиче имовину мање вредности.

Дакле, када се врши деоба сувласничке заједнице на више објеката, при чему су сувласници на објектима уједно и носиоци права коришћења на парцелама на којима се објекти налазе као сукорисници, тако што након деобе сваки од сувласника постаје власник одређеног објекта и ималац права коришћења на припадајућем земљишту на коме се конкретан објекат налази, при чему се деоба не врши у сразмери са сувласничким, односно сукорисничким деловима на дан деобе – плаћа се одговарајући порез у зависности од тога да ли сувласник, односно сукорисник који стиче имовину веће вредности сувласнику, односно сукориснику који стиче имовину мање вредности, по том основу исплаћује накнаду или не.

Основицу пореза на пренос апсолутних права, односно пореза на наслеђе и поклон опредељује тржишна вредност имовине, а не „број квадрата“ који један сувласник добија након поделе сувласничке заједнице.

Чињенично стање од утицаја на постојање и висину обавезе по основу пореза на поклон, односно пореза на пренос апсолутних права, што значи и на околност да ли је у конкретном случају реч о развргнућу имовинске заједнице између сувласника непокретности (у сразмери, односно несразмери са идеалним сувласничким деловима, односно да ли се по основу деобе врши исплата сувласнику који добија имовину мање вредности и сл.) у сваком конкретном случају утврђује надлежни порески орган.

РЕПУБЛИЧКЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ ТАКСЕ

1. Начин утврђивања висине републичке административне таксе за одређене списе и радње код надлежног органа: за подношење пријаве за производњу садног материјала воћака и винове лозе и здравствени преглед објекта за производњу садног материјала; за издавање сертификата о производњи садног материјала воћака и винове лозе; за вршење контроле садног материјала ружа и здравствени преглед објекта за производњу садног материјала ружа и за издавање уверења о производњи репродукционог садног материјала ружа

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00558/2020-04 од 23.12.2020. год.)

Одредбама члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Службени гласник РС“, бр. 43/03, 51/03 – исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05 – др. закон 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13, 65/13 – др. закон, 57/14, 45/15, 83/15, 112/15, 50/16, 61/17, 113/17, 3/18 – исправка, 50/18, 95/18, 38/19, 86/19, 90/19 – исправка и 98/20, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Обвезник таксе јесте лице које се захтевом обраћа органу ради покретања управног односно другог поступка код органа, односно и лице у чију корист се издаје спис, односно врши радња код органа (члан 3. став 1. Закона).

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са

тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Сагласно Тарифном броју 78в тачка 3), за подношење пријаве за производњу садног материјала воћака и винове лозе и здравствени преглед објекта за производњу садног материјала, и то за подлоге (сејанце и младице) плаћа се такса у износу од 30 динара. Такса за подношење пријаве за производњу и здравствени преглед објекта за производњу садног материјала воћних садница, подлога, лозних калемова и за контејнерску производњу, исказана је по свакој пријави и за количину до 1.000 комада, а за сваки комад преко износ се увећава за 0,1% по сваком комаду, у односу на износе из тач. 1)–3) и 10) овог тарифног броја.

Сходно Тарифном броју 78г тачка 3) такса се плаћа по захтеву за издавање сертификата о производњи садног материјала воћака и винове лозе, и то за подлоге (сејанице и младице) 90 динара. Према ставу 1) Напомене уз наведени Тарифни број, такса за издавање сертификата о производњи садног материјала воћних садница, подлога, лозних калемова и за контејнерску производњу исказана је по сваком захтеву и за количину до 1.000 комада, а за сваки комад преко износ се увећава за 0,1% по сваком комаду, у односу на износе из тач. 1)–3) и 10) тог тарифног броја.

Сагласно Тарифном броју 78д тачка 3), плаћа се такса по захтеву за вршење контроле садног материјала ружа и здравствени преглед објекта за производњу садног материјала ружа, и то за сејанице ружа 30 динара. Ставом 2. Напомене уз предметни Тарифни број прописано је да је такса по захтеву за вршење контроле производње и здравствени преглед објекта за производњу садница ружа и контролу производње сејанаца исказана по сваком захтеву и за количину до 1.000 комада, а за сваки комад преко износ се увећава за 0,1% по сваком комаду, у односу на износ из тач. 2) и 3) овог тарифног броја.

Сходно Тарифном броју 78ђ тачка 3), такса по захтеву за издавање уверења о производњи репродукционог садног материјала

ружа, и то за сејанице ружа износи 90 динара. Према Напомени уз наведени Тарифни број, такса за издавање уверења о производњи репродукционог садног материјала садница ружа и сејанаца ружа исказана је по сваком захтеву и за количину до 1.000 комада, а за сваки комад преко износ се увећава за 0,1 % по сваком комаду, у односу на износ из тач. 2) и 3) овог тарифног броја.

Према томе, у Напомени уз предметне тарифне бројеве прописано је на који начин је исказана висина таксе по сваком захтеву и у зависности од количине производа за који се врши спис и радња код надлежног органа. Наиме, такса у Тарифним бр. 78г, 78д и 78ђ прописана је за одређену количину садног материјала (нпр. за количину до 1.000 комада), а преко те количине прописани износ се увећава за одређени % прописан у Напомени уз одговарајући Тарифни број.

На пример уколико је у 2020. години пријављено за стручну и здравствену контролу 575.000 комада сејаница воћне подлоге, плаћа се такса из Тарифног броја 78в тачка 3) у износу од 30 динара за 1.000 комада, а за сваки комад преко 1.000 комада, тај износ (30 динара) се увећава за 0,1%, односно за 0,03 динара по комаду, тако да уколико је за свих 575.000 комада сејаница поднет један захтев такса износи 17.250 динара ($30 + 574.000 \times 0,03$).

2. Основаност наплате локалне административне таксе од стране општине Тутин за издавање извода из матичних књига и поред већ прописане републичке административне таксе

(Мишљење Министарства финансија, бр. 20-00-00002/2020-04 од 23.12.2020. год.)

Одредбама члана 2. ст. 1. до 5. Закона о републичким административним таксама („Службени гласник РС“, бр. 43/03,

51/03 – исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05 – др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13, 65/13 – др.закон, 57/14, 45/15, 83/15, 112/15, 50/16, 61/17, 113/17, 3/18 – исправка, 50/18, 95/18, 38/19, 86/19, 90/19 – исправка, 98/20 и 144/20, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији. У Одељку Б Тарифе прописане су конзуларне таксе.

Обвезник таксе јесте лице које се захтевом обраћа органу ради покретања управног, односно другог поступка код органа, односно и лице у чију корист се издаје спис односно врши радња код органа (члан 3. став 1. Закона).

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

У решењу или другој исправи за коју је такса плаћена означава се да је такса плаћена, износ таксе који је плаћен и тарифни број по којем је такса плаћена (члан 12. Закона).

Одредбама члана 16. ст. 1. и 3. Закона прописано је да се такса у Републици Србији уплаћује на прописани уплатни рачун јавних прихода. Приход од такси прописаних Законом припада буџету Републике Србије.

Одредбама члана 18. Закона прописано је која лица су ослобођена плаћања републичке административне таксе, а одредбама члана 19. Закона за које списе и радње се не плаћа такса.

Тарифним бројем 1. Одељка А Тарифе прописана је такса за захтев, ако Законом није друкчије прописано, у износу од 320 динара.

Тарифним бројем 220. став 1. Одељка А Тарифе прописано је да се за уверење из матичних књига, ако Законом није друкчије прописано, плаћа такса у износу од 480 динара.

Тарифним бројем 221. Одељка А Тарифе прописано је да се за изводе из матичних књига на домаћем обрасцу плаћа такса у износу од 120 динара, а за изводе из матичних књига намењених иностранству у износу од 420 динара.

У Напомени уз Тарифни бр. 220. и 221. Одељка А Тарифе прописано је да избегла и прогнана лица са територије бивше СФРЈ и расељена лица са територије АПКМ, на основу одговарајућих исправа којима доказују свој статус, таксу из овог тарифног броја плаћају у износу умањеном за 70% од таксе прописане овим тарифним бројем.

Према томе, када обвезник таксе поднесе захтев надлежном органу да му се изда извод из матичних књига, плаћа републичку административну таксу за захтев из Тарифног броја 1. Одељка А Тарифе у износу од 320 динара и таксу за извод из матичних књига на домаћем обрасцу у износу од 120 динара, односно намењених иностранству у износу од 420 динара у складу са Законом, осим у случају када је Законом прописано право на ослобођење од плаћања таксе (члан 19. Закона).

Такође, када обвезник таксе поднесе захтев надлежном органу да му се изда уверење о држављанству, плаћа републичку административну таксу за захтев из Тарифног броја 1. Одељка А Тарифе у износу од 320 динара и таксу за уверење о држављанству, ако Законом није друкчије прописано, у износу од 480 динара у складу са Законом, осим у случају када је Законом прописано право на ослобођење од плаћања таксе (члан 19. Закона).

Одредбама члана 9. Закона о финансирању локалне самоуправе („Службени гласник РС“, бр. 47/11, 93/12, 83/16, 104/16 и 95/18) прописано је да скупштина јединице локалне самоуправе може уводити локалне административне таксе за списе

и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње које органи јединице локалне самоуправе издају, односно обављају у оквиру послова из своје изворне надлежности. Јединица локалне самоуправе не може увести локалну административну таксу за списе и радње из надлежности органа за које је законом којим се уређују републичке административне таксе прописано плаћање републичких административних такси.

Одредбама члана 6. ст. 1. и 2. Закона о матичним књигама („Службени гласник РС“, бр. 20/09, 145/14 и 47/18, у даљем тексту: Закон о матичним књигама) прописано је да се послови вођења матичних књига и решавања у првостепеном управном поступку у области матичних књига поверавају општинама, односно градовима, односно граду Београду. Послове из става 1. тог члана извршава општинска управа, односно градска управа, односно градска управа града Београда.

Према одредби члана 17. став 14. Закона о буџетском систему („Службени гласник РС“, бр. 54/09 и 149/20), за једну јавну услугу може се наплаћивати само једна такса.

Имајући у виду да општинска управа општине Тутин врши поверене послове вођења матичних књига и решавања у првостепеном управном поступку у области матичних књига, када на захтев обвезника таксе, општинска управа општине Тутин издаје извод из матичних књига, односно уверење о држављанству, плаћа се републичка административна такса у складу са Законом (за захтев из Тарифног броја 1. Одељка А Тарифе у износу од 320 динара и такса за извод из матичних књига на домаћем обрасцу у износу од 120 динара односно намењених иностранству у износу од 420 динара, односно такса за уверење о држављанству, у износу од 480 динара, осим у случају када је Законом прописано право на ослобођење од плаћања таксе – члан 19. Закона).

Према томе, јединица локалне самоуправе не може увести локалну административну таксу, односно прописати

локалну административну таксу својим подзаконским актом, за списе и радње из надлежности органа за које је законом којим се уређују републичке административне таксе прописано плаћање републичких административних такси (у конкретном случају, за изводе из матичних књига), те сходно томе не може ни наплаћивати локалну административну таксу за предметне списе и радње.

3. Плаћање републичке административне таксе приликом прибављања извода из матичних књига од стране јавних бележника за потребе вођења поверених оставинских поступака

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00772/2020-04 од 22.12.2020. год.)

Одредбама члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Службени гласник РС“, бр. 43/03, 51/03 – исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05 – др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13, 65/13 – др. закон, 57/14, 45/15, 83/15, 112/15, 50/16, 61/17, 113/17, 3/18 – исправка, 50/18, 95/18, 38/19, 86/19, 90/19 – исправка и 98/20, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Обвезник таксе јесте лице које се захтевом обраћа органу ради покретања управног односно другог поступка код органа, односно и лице у чију корист се издаје спис, односно врши радња код органа (члан 3. став 1. Закона).

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са

тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Одредбама члана 18. Закона прописано је која лица су ослобођена плаћања републичке административне таксе, а одредбама члана 19. Закона, за које списе и радње се не плаћа такса.

Сходно члану 19. став 1. тачка 1) Закона, не плаћа се такса за списе и радње у поступцима који се воде по службеној дужности.

Тарифним бројем 1. Одељка А Тарифе прописана је такса за захтев, ако Законом није друкчије прописано, у износу од 320 динара.

У Одељку А Тарифе, Тарифним бројем 220. став 1. прописано је да се плаћа такса за уверење из матичних књига, ако Законом није друкчије прописано, у износу од 480 динара.

Тарифним бројем 221. Одељка А Тарифе прописано је да се плаћа такса за изводе из матичних књига на домаћем обрасцу, у износу од 120 динара, односно за изводе из матичних књига намењених иностранству, у износу од 420 динара.

У складу са одредбама Закона о јавном бележничтву („Службени гласник РС“, бр. 31/11, 85/12, 19/13, 55/14 – др. закон, 93/14 – др. закон, 121/14, 6/15 и 106/15), јавни бележник је лице које је овлашћено да обавља јавнобележничку делатност у складу са одредбама тог закона. Одредбама члана 4. тог закона прописано је да је јавни бележник овлашћен, између осталог, да на основу тог закона и по одлуци суда обавља послове који му се по закону могу поверити.

Према члану 98. став 1. Закона о јавном бележничтву, суд може јавном бележнику поверити спровођење поступка или предузимање појединих ванпарничних радњи под условима који су предвиђени законом који уређује тај поступак.

Одредбом члана 134. став 5. Закона о јавном бележничтву прописано је да је јавни бележник овлашћен да на основу закона, независно од награде и накнаде трошкова, наплати таксу за

обављену услугу која представља јавни приход, а чија висина је одређена законом.

Сагласно члану 140. ст. 1. и 2. Закона о јавном бележништву, награда јавном бележнику као поверенику суда, као и трошкови за обављање повереног посла, утврђују се на основу јавнобележничке тарифе, при чему предметну награду и трошкове утврђује и обрачунава јавни бележник и наплаћује од странака.

Према одредби члана 16. Јавнобележничке тарифе („Службени гласник РС“, бр. 91/14, 103/14, 138/14, 12/16, 17/17, 67/17, 98/17, 14/19, 49/19, 17/20 и 91/20), странка је дужна да јавном бележнику надокнади трошкове на име судске и административне таксе, награде за вештачење, процене, трошкове превођења, као и све друге нужне трошкове везане за обављање јавнобележничког посла.

Сагласно члану 4. Закона о државној управи („Службени гласник РС“, бр. 79/05, 101/07, 95/10, 99/14, 30/18 – др. закон, 47/18), поједини послови државне управе законом се могу поверити аутономним покрајинама, општинама, градовима и граду Београду, јавним предузећима, установама, јавним агенцијама и другим организацијама (у даљем тексту: имаоци јавних овлашћења).

При вршењу поверених послова државне управе имаоци јавних овлашћења имају иста права и дужности као органи државне управе (члан 51. Закона о државној управи).

Сходно члану 2. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Сл. гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88, „Сл. гласник РС“, бр. 46/95 – др. закон, 18/05 – др. закон, 85/12, 45/13 – др. закон, 55/14, 6/15, 106/15 – др. закон), ванпарнични поступак суд покреће по службеној дужности у случајевима и под условима одређеним тим или другим законом.

Суд може јавном бележнику поверити спровођење поступка за који је по закону надлежан или предузимање појединих ванпарничних радњи под условима који су предвиђени овим законом (члан 30а Закона о ванпарничном поступку).

Према члану 30д став 1. Закона о ванпарничном поступку, јавни бележник је дужан да поступа по правилима која важе за поступак који му је поверен.

Приликом спровођења поступка, односно процесне радње која му је поверена јавни бележник је овлашћен да прибавља потребне податке и исправе од других надлежних органа, а поднесци којима то тражи ослобођени су плаћања такса (члан 30д став 1. Закона о ванпарничном поступку).

Одредбом члана 87. Закона о ванпарничном поступку прописано је да у поступку за расправљање заоставштине суд утврђује ко су наследници умрлог, која имовина сачињава његову заоставштину и која права из заоставштине припадају наследницима, легатарима и другим лицима.

Поступак се покреће по службеној дужности чим суд сазна да је неко лице умрло или да је проглашено за умрло (члан 89. Закона о ванпарничном поступку).

Сходно наведеном, мишљења смо да када јавни бележник, приликом спровођења поступка (ванпарничног поступка) за расправљање заоставштине који му је поверен од стране суда, прибавља изводе из матичних књига, републичка административна такса се не плаћа у складу са чланом 19. став 1. тачка 1) Закона којим је прописано да се не плаћа такса за списе и радње у поступцима који се воде по службеној дужности.

Међутим, када јавни бележник у оквиру обављања јавнобележничке делатности у складу са одредбама Закона о јавном бележништву (изузев поступака и радњи које врши по налогу суда као поверене послове, а које и суд води по службеној дужности) поднесе надлежном органу, у име странке, захтев за издавање извода, односно уверења из матичних књига, републичка административна такса се плаћа у складу са Законом о републичким административним таксама, и то за захтев у износу прописаном Тарифним бројем 1. Одељка А Тарифе и за уверење из матичних

књига, ако Законом није друкчије прописано, у износу прописаном Тарифним бројем 220. став 1. Одељка А Тарифе, односно за изводе из матичних књига у износу прописаном Тарифним бројем 221. Одељка А Тарифе.

Напомињемо да је у складу са одредбом члана 16. Јавнобележничке тарифе прописано да је странка дужна да јавном бележнику надокнади трошкове на име, између осталог, административне таксе, везане за обављање јавнобележничког посла (у конкретном случају, и на име републичке административне таксе за издавање извода, односно уверења из матичних књига), имајући у виду да је одредбом члана 3. став 1. Закона прописано да је обвезник таксе лице које се захтевом обраћа органу ради покретања управног, односно другог поступка код органа, односно и лице у чију корист се издаје спис, односно врши радња код органа.

4. Могућност ослобођења од таксе за добијање решења о издавању одобрења за јавно признатог организатора активности

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00543/2020-04 од 21.12.2020. год.)

Одредбама члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Службени гласник РС“, бр. 43/03, 51/03 – исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05 – др. закон 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13, 65/13 – др. закон, 57/14, 45/15, 83/15, 112/15, 50/16, 61/17, 113/17, 3/18 – исправка, 50/18, 95/18, 38/19, 86/19, 90/19 – исправка и 98/20, у даљем тексту: Закон), прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Обвезник таксе јесте лице које се захтевом обраћа органу ради покретања управног односно другог поступка код органа, односно и лице у чију корист се издаје спис, односно врши радња код органа (члан 3. став 1. Закона).

Према одредбама члана 17. ст. 1, 2. и 9. Закона о буџетском систему („Службени гласник РС“, бр. 54/09 ... 31/19 и 72/19), таксе се могу уводити само законом којим се може прописати њихова висина или се тим законом може дати право органу локалне власти да утврди њихову висину. Изузетно од става 1. тог члана, посебним законом се може дати право кориснику јавних средстава који није корисник средстава буџета Републике Србије да утврди висину таксе за јавне услуге које пружа. У случају из става 2. тачка 1) тог члана, на акт којим се утврђује висина такси мора се прибавити сагласност министарства надлежног за финансије у случају да висину таксе утврђује субјекат централног нивоа државе.

Одредбама члана 15. став 1. тач. 6), 7), 9) и 10) Закона о Националном оквиру квалификација Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 27/18 и 6/20) прописано је да Агенција за квалификације врши признавање страних школских исправа; врши поступак признавања стране високошколске исправе ради запошљавања (у даљем тексту: професионално признавање), у складу са тим законом и законом који уређује високо образовање; даје одобрење другим организацијама за стицање статуса ЈПОА; као и утврђује висину таксе за јавне услуге из тач 6), 7) и 9) тог става.

Одредбама члана 2. став 4. Правилника о висини накнаде за трошкове поступка признавања страних школских исправа и признавања страних високошколских исправа у сврху запошљавања и висини накнаде за трошкове поступка давања одобрења другој организацији за стицање статуса јавно признатог организатора активности образовања одраслих Србије („Службени гласник РС“, бр. 1/20, у даљем тексту: Правилник) прописана је висина накнаде за трошкове поступка давања одобрења другој организацији

за стицање статуса јавно признатог организатора активности образовања одраслих у износу од 28.280 динара.

Према томе, Законом није прописана такса за добијање решења о издавању одобрења за јавно признатог организатора активности већ је иста, у складу са одредбама Закона о Националном оквиру квалификација Републике Србије, прописана Правилником. С тим у вези, обавештавамо да се не могу применити ослобођења прописана законом којим се уређују републичке административне таксе.

Напомињемо да је за тумачење одредаба Правилника, па и у вези права на ослобођење од плаћања потребно да се обратите Агенцији за квалификације као стварно надлежној.

Такође, у вези навода да постоје термилошке и друге неусклађености Закона о националном оквиру квалификација и Правилника, обавештавамо да је на исте потребно указати надлежним органима како би предметне неусклађености имали у виду приликом првих наредних измена тих аката.

5. Захтев да се ЈКП „Београдски метро и воз“ Београд ослободи плаћања републичких административних такси у циљу преузимања потребних података са званичних интернет презентација Републичког геодетског завода за потребе изградње београдског метроа

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-00-00378/2020-04 од 21.12.2020. год.)

Одредбама члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Службени гласник РС“, бр. 43/03, 51/03 – исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05 – др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13, 65/13 – др. закон, 57/14, 45/15, 83/15, 112/15, 50/16, 61/17, 113/17, 3/18

– исправка, 50/18, 95/18, 38/19, 86/19, 90/19 – исправка и 98/20, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Обвезник таксе јесте лице које се захтевом обраћа органу ради покретања управног, односно другог поступка код органа, односно и лице у чију корист се издаје спис, односно врши радња код органа (члан 3. став 1. Закона).

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Према одредбама члана 18. тач. 1) и 2) Закона, ослобађају се плаћања таксе органи, организације и институције Републике Србије, односно органи и организације аутономних покрајина, односно јединица локалне самоуправе.

Одредбама члана 19. Закона прописани су списи и радње за које се не плаћа такса, између осталог, за списе и радње у поступцима који се воде по службеној дужности; списе и радње у поступку остваривања права за приступ информацијама од јавног значаја и права на заштиту података о личности, као и за списе и радње за које је ослобођење од плаћања таксе уређено међународним уговором.

Тарифним бројем 215 и став 1. Одељка А Тарифе прописано је да се за приступ подацима катастра непокретности путем интернета – увид у базу података катастра непокретности (претплатнички сервис), по упиту плаћа такса у износу од 110 динара. У ставу 1. Напомене уз тај тарифни број прописано је да се такса из става 1. тог тарифног броја не плаћа за јавни увид у податке катастра непокретности.

Према одредби члана 2. став 2. тачка 1) Закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова („Службени гласник

РС“, бр. 41/18, 95/18, 31/19 и 15/20), геодетски катастарски информациони систем (у даљем тексту: ГКИС) је централизована електронска база података коју води Републички геодетски завод (у даљем тексту: Завод) која садржи просторне и описне податке катастра непокретности и катастра водова, податке о основним геодетским радовима, премеру непокретности, државним границама, геодетским радовима за посебне потребе, вредности непокретности, као и топографске карте, регистар просторних јединица, адресни регистар и регистар цена.

Одредбом члана 2. став 2. тачка 15) Закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова прописано је да „професионални корисник“ јесте лице, односно орган коме је од стране Завода, у складу са тим законом, додељено корисничко право да, у вези са обављањем своје делатности, кроз е-шалтер врши увид у катастар, односно да преузима податке из катастра, као и да кроз е-шалтер подноси и преузима документе у вези са уписом у катастар, ако не спада у круг обвезника доставе.

Одредбама члана 19. ст. 1. и 2. Закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова прописано је да Завод обезбеђује преко своје интернет странице непрекидно и без плаћања, на начин који не повређује заштиту података о личности, јавну доступност: основних података катастра непокретности, који се односе на непокретност; основних података о имаоцима права на непокретности, и то за физичко лице име, презиме и пребивалиште, а за правно лице пословно име, адреса седишта и матични број; односно податке о пријему исправе достављене ради уписа по службеној дужности у складу са чланом 23. тог закона, односно пријему захтева за упис поднетог у складу са чланом 25. тог закона.

Сходно наведеном, када, у складу са Законом, ЈКП „Београдски метро и воз“ Београд као јавно предузеће које обавља делатност од општег интереса према одредбама Закона о јавним предузећима, за потребе изградње београдског метроа, у своје име

и за свој рачун поднесе захтев надлежном органу (Републичком геодетском заводу) за приступ подацима катастра непокретности путем интернета – увид у базу података катастра непокретности (претплатнички сервис), по упиту плаћа таксу у износу од 110 динара из Тарифног броја 215и став 1. Одељка А Тарифе. Међутим, ако се врши јавни увид у податке катастра непокретности такса се не плаћа.

Напомињемо да се у случају да је међународним уговорима и билатералним споразумима уређено ослобођење од таксе за одређене списе и радње, примењују одредбе међународних уговора, односно билатералних споразума.

НАКНАДЕ ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЈАВНИХ ДОБАРА

1. Начин утврђивања основице за плаћање накнаде за део пољопривредног земљишта насталог деобом чија се намена мења у 2020. години

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00676/2020-04 од 25.12.2020. год.)

Према одредбама члана 43. Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС“, бр. 95/2018, 49/2019, 86/19 – ускл. дин. износи и 156/20 – ускл. дин. износи, у даљем тексту: Закон), обвезник накнаде за промену намене пољопривредног земљишта је лице на чији захтев се врши промена намене пољопривредног земљишта у складу са законом којим се уређује пољопривредно земљиште, односно лице које је извршило промену намене пољопривредног земљишта без претходно плаћене накнаде за промену намене. Захтев за промену намене пољопривредног земљишта може поднети власник, односно корисник пољопривредног земљишта којем је посебним актом јединице локалне самоуправе планирана друга намена, а које се до привођења планираној намени користи за пољопривредну производњу. Пољопривредно земљиште је земљиште у смислу закона којим се уређује пољопривредно земљиште, као и услови његовог коришћења.

Одредбом члана 44. став 1. Закона, прописано је да је основица за промену намене пољопривредног земљишта једнака основици за порез на имовину тог земљишта у години која претходи години у којој је поднет захтев за промену намене земљишта.

Основица за промену намене пољопривредног земљишта за које није утврђен порез на имовину у години која претходи години у којој се мења намена, односно основица за пољопривредно

земљиште које је ослобођено плаћања пореза на имовину утврђује се на основу просечне цене квадратног метра пољопривредног земљишта у одговарајућој, односно граничној зони, одређене актом јединице локалне самоуправе за потребе утврђивања пореза на имовину. Уколико је утврђена просечна цена квадратног метра пољопривредног земљишта у више граничних зона примениће се цена квадратног метра која је најповољнија за обвезника. Уколико није утврђена просечна цена у зони нити граничним зонама, вредност земљишта утврђује овлашћени судски вештак за послове пољопривреде, у складу са прописом којим се уређује поступак експропријације (члан 44. ст. 2–4. Закона).

Према томе, у случају да је у 2019. години утврђена основица пореза на имовину за катастарску парцелу, која је накнадно подељена, основица за утврђивање накнаде за промену намене пољопривредног земљишта у 2020. години за катастарску парцелу земљишта која је настала деобом те парцеле се утврђује на основу основице пореза на имовину за катастарску парцелу чијом је деобом настала за 2019. годину и то сразмерно уделу површине те парцеле (настале деобом) у укупној површини парцеле земљишта за коју је утврђена основица пореза на имовину у 2019. години.

2. Могућност ослобођења од плаћања накнаде за одводњавање због тешке материјалне ситуације обвезника

(Мишљење Министарства финансија, бр. 07-00-00540/2020-04 од 24.12.2020. год.)

Према одредби члана 85. став 1. тачка 1. Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС“, бр. 95/2018, 49/2019 и 86/2019 – ускл. дин. износи, у даљем тексту: Закон),

обвезник накнаде за одводњавање је власник, односно корисник земљишта и објеката на мелиорационом подручју одређеном у складу са законом којим се уређују воде, и то: пољопривредног земљишта осим трстика и мочваре, необраслог шумског земљишта и грађевинског земљишта.

У смислу члана 88. Закона, накнаду за одводњавање утврђује јавно водопривредно предузеће у чијој надлежности је управљање системима за одводњавање у јавној својини решењем, на годишњем нивоу. Утврђену накнаду физичко лице плаћа у једнаким тромесечним ратама, у року од 45 дана од дана почетка тромесечја.

До утврђивања накнаде за текућу годину, физичко лице плаћа аконтацију у висини тромесечне обавезе из претходне године.

Према одредби члана 270. Закона, лице надлежно за утврђивање и наплату накнаде може, на образложени захтев обвезника накнаде, у целости или делимично, одложити плаћање дуговане накнаде, односно одобрити плаћање доспеле, а неизмирене обавезе на рате, под условом да плаћање дуговане накнаде за обвезника представља непримерено велико оптерећење, односно обвезнику наноси битну економску штету.

О одлагању плаћања дуговане накнаде, по испуњењу услова из става 1. овог члана, одлучује овлашћено лице у лицу које је надлежно за утврђивање и наплату конкретне накнаде.

Актом из става 2. може се одобрити одлагање плаћања дуговане накнаде на рате, најдуже до 24 месеца.

Одлагање плаћања дуговане накнаде врши се потписивањем споразума са обвезником накнаде, односно доношењем решења лица надлежног за утврђивање и наплату накнаде.

Ако се обвезник накнаде не придржава рокова из споразума, односно решења о одлагању плаћања дуговане накнаде, или уколико у периоду за који је одложено плаћање дуговане накнаде не измири текућу обавезу, лице надлежно за утврђивање и плаћање накнаде

ће по службеној дужности поништити споразум, односно укинути решење и доспели, а неплаћени дуг наплатити у поступку принудне наплате.

Обавештавамо вас, да и поред разумевања за проблеме које сте навели у допису, у овом тренутку не постоји могућност ослобођења од плаћања накнаде за одводњавање због лошег материјалног стања обвезника накнаде, али је Законом прописана могућност одлагања плаћања накнада у ситуацијама када плаћање дуговане накнаде за обвезника представља непримерено велико оптерећење, односно наноси битну економску штету.

Према томе, обвезник накнаде који има доспелу, а неплаћену накнаду може поднети образложени захтев за одлагање плаћања дуговане накнаде, односно за одобравање плаћања доспеле, а неизмирене обавезе на рате. Обвезник је дужан да уз захтев приложи и одговарајуће доказе на основу којих се може закључити да би плаћање дуговане накнаде за њега представљало непримерено велико оптерећење, односно да би му нанело битну економску штету.

Овлашћено лице у лицу које је надлежно за утврђивање и наплату конкретне накнаде одлучује у сваком појединачном случају на основу чињеница и доказа које обвезник накнаде у свом захтеву истакне и може одобрити одлагање плаћања дуговане накнаде у целости или делимично, односно одобрити плаћање на рате, а најдуже до 24 месеца.

3. Да ли се Град Ниш сматра јединственом јединицом локалне самоуправе или се свака градска општина Града Ниша сматра посебном јединицом локалне самоуправе у

смислу члана 137. став 1. Закона о накнадама за коришћење јавних добара?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00888/2020-04 од 22.12.2020. год.)

Сагласно одредбама члана 137. став 1. Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС“, бр. 95/2018, 49/2019 и 86/2019 – ускл. дин. износи, у даљем тексту: Закон), прописано је да утврђивање накнаде за заштиту и унапређивање животне средине из члана 134. тачка 1) овог закона врши орган јединице локалне самоуправе у чијој су надлежности утврђивање, контрола и наплата јавних прихода, решењем за календарску годину, за обављање активности на територији јединице локалне самоуправе, односно градске општине.

Према члану 138. ст. 1. Закона, обвезник накнаде за заштиту и унапређивање животне средине из члана 134. став 1. тачка 1) овог закона, дужан је да поднесе пријаву са подацима од значаја за утврђивање накнаде органу јединице локалне самоуправе у чијој су надлежности утврђивање, контрола и наплата јавних прихода до 31. јула сваке године за коју се утврђује накнада.

Сходно члану 3. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник РС“, бр. 129/07, 83/14 – др. закон, 101/16 – др. закон и 47/18), локална самоуправа се остварује у општини, граду и граду Београду.

Сходно члану 21. тачка 12) Статута Града Ниша („Сл. лист Града Ниша“, бр. 88/08 и 143/16, у даљем тексту: „Статут“), Град Ниш је, у складу са Уставом и законом, надлежан да обавља, између осталог, и следеће послове: стара се о заштити животне средине, доноси програме коришћења и заштите природних вредности и програме заштите животне средине, односно локалне акционе и

санационе планове, у складу са стратешким документима и својим интересима и специфичностима и утврђује посебну накнаду за заштиту и унапређење животне средине.

Чланом 85. Статута уређени су послови градске општине. На градске општине није пренета надлежност утврђивања посебне накнаде за заштиту и унапређење животне средине.

Сагласно претходно наведеном, мишљења смо да се градске општине Града Ниш не могу сматрати посебним јединицама локалне самоуправе, с обзиром да градске општине Града Ниша нису надлежне за утврђивање, контролу и наплату предметног прихода (Статутом Града Ниша није пренета надлежност утврђивања прихода од накнада за заштиту и унапређивање животне средине на градске општине), већ утврђивање накнаде за заштиту и унапређивање животне средине врши Град Ниш.

АКЦИЗЕ

1. Остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте који се користе у транспортне сврхе за превоз терета у домаћем саобраћају, када привредни субјект поседује у свом власништву око 27 камиона, а у дугорочном закупу још 7 камиона за превоз терета, за које поседује лиценцу за бављење јавним превозом, при чему је седиште привредног субјекта на једној адреси, а привредно друштво користи и пословне просторије – канцеларије на другој адреси које није регистровао као огранак привредног друштва, а деривате нафте набавља на различитим локацијама у зависности од уговорених послова

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00792/2020-04 од 28.12.2020. год.)

Одредбом члана 39а став 1. Закона о акцизама („Службени гласник РС“, бр. 22/01, 73/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 43/03, 72/03, 43/04, 55/04, 135/04, 46/05, 101/05 – др. закон, 61/07, 5/09, 31/09, 101/10, 43/11, 101/11, 93/12, 119/12, 47/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 55/15, 103/15, 108/16, 30/18 и 153/20, у даљем тексту: Закон) прописано је да купац – крајњи корисник који деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) овог закона, користи за транспортне сврхе, односно за грејање, може остварити рефакцију плаћене акцизе на те деривате нафте, биогорива и биотечности, под условом да те деривате нафте, биогорива и биотечности набавља од увозника, односно произвођача, да је на те деривате нафте, биогорива и биотечности увозник, односно произвођач платио прописани износ акцизе, да је купац – крајњи корисник платио рачун у коме је исказан обрачунати износ акцизе, а када се ови деривати нафте, биогорива и биотечности продају купцу – крајњем кориснику преко овлашћеног дистрибутера тих

деривата нафте, биогорива и биотечности, купац – крајњи корисник остварује право на рефакцију плаћене акцизе под условом да поседује фискални исечак, односно рачун да је платио те деривате нафте, биогорива и биотечности.

Сходно ставу 3. наведеног члана Закона, право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) овог закона, који се као моторно гориво користе за транспортне сврхе, остварује лице које обавља делатност превоза лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари.

Одредбом члана 2. став 1. Правилника о ближим условима, начину и поступку за остваривање права на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона о акцизама, који се користе за транспортне сврхе и за грејање („Службени гласник РС“, бр. 112/12, 38/13, 93/13, 111/15, 81/18 и 93/19, у даљем тексту: Правилник) прописано је да право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте, биогорива и биотечности из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, може да оствари купац – крајњи корисник који наведене деривате нафте, биогорива и биотечности користи за транспортне сврхе и за грејање.

Према ставу 2. тачка 1) наведеног члана Правилника, рефакција плаћене акцизе остварује се у зависности од намене за које се деривати нафте, биогорива и биотечности користе, и то за гасна уља, течни нафтни гас и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, која се користе као моторно гориво за транспортне сврхе, остварује лице које обавља делатност превоза лица и ствари у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари, као и произвођач, увозник, односно овлашћени дистрибутер истих када их користи за сопствене потребе у транспортне сврхе.

Према члану 4. ст. 1. и 2. Правилника, прописано је да захтев за рефакцију акцизе лица из члана 2. став 2. тач. 1), 2) и 4) овог правилника подносе надлежној организационој јединици Пореске управе, а надлежна организациона јединица Пореске управе је

организациона јединица Пореске управе према седишту правног лица, односно предузетника, односно пребивалишту физичког лица, а код закупа стамбеног простора према месту непокретности, односно боравишту физичког лица (у даљем тексту: Пореска управа).

Одредбом члана 5. став 1. тачка 1) Правилника прописано је, између осталог, да лице из члана 2. став 2. тачка 1) овог правилника може да оствари рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте и биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, који се као моторно гориво користе за транспортне сврхе ако обавља делатности јавног превоза лица и ствари, као и превоз за сопствене потребе у домаћем и међународном друмском саобраћају, у складу са прописима којима се уређује друмски превоз лица и ствари, као и ако поседује лиценцу за превоз издату од стране министарства надлежног за послове саобраћаја уколико је за обављање превоза законом којим се уређује превоз путника у друмском саобраћају и превоз терета у друмском саобраћају прописана обавеза поседовања лиценце или одобрење надлежног органа локалне самоуправе за обављање ауто такси превоза путника.

Чланом 8. ст. 1. и 2. Правилника прописано је да се рефакција плаћене акцизе на деривате нафте, односно биогорива из члана 9. став 1. тач. 3), 5) и 7) Закона, врши на основу писменог захтева, поднетог Пореској управи на Обрасцу РЕФ-Т.

Ставом 3. тачка 1) истог члана Правилника прописано је да уз захтев правно лице, односно предузетник подноси одговарајуће доказе у зависности од делатности за коју је регистрован, између осталог, назив, адресу и место седишта, ПИБ подносиоца захтева и број текућег рачуна банке на који ће се извршити рефакција плаћене акцизе.

Одредбом члана 567. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“, бр. 36/11, 99/11, 83/14 – др. закон, 5/15, 44/18, 95/18 и 91/19) прописано је да је огранак привредног друштва издвојени организациони део привредног друштва на територији

Републике Србије преко кога друштво обавља делатност у складу са законом. Огранак нема својство правног лица, а у правном промету иступа у име и за рачун привредног друштва. Привредно друштво неограничено одговара за обавезе према трећим лицима које настану у пословању његовог огранка.

Сходно наведеним законским и подзаконским одредбама, предметно привредно друштво, које се бави друмским превозом терета у домаћем саобраћају, које у свом власништву има око 27 камиона, а у дугорочном закупу још 7 камиона за превоз терета за које поседује лиценцу за превоз издату од стране министарства надлежног за послове саобраћаја, може да оствари право на рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте које користи у транспортне сврхе за превоз робе/терета, без обзира што се набавка нафтних деривата врши на различитим локацијама у зависности од уговорених послова, као и да за остваривање права на рефакцију плаћене акцизе није неопходно отворити огранак тј. пословну јединицу на свакој од адреса које сте навели у вашем допису, већ је потребно да се у захтеву за рефакцију плаћене акцизе, поред осталих прописаних података, наведе податак о називу, адреси и месту седишта подносиоца захтева и ПИБ подносиоца захтева, а под условом да испуњава све друге услове прописане Законом и Правилником.

При томе, напомињемо да надлежни порески орган у сваком конкретном случају утврђује чињенично стање и сходно томе поступа у оквиру своје надлежности.

ИЗБЕГАВАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. Да ли се изузимање од опорезивања дохотка од непокретности који физичко лице, резидент Републике Србије, оствари од издавања непокретности која се налази у Холандији, предвиђено одговарајућим одредбама Уговора о избегавању двоструког опорезивања, у Републици Србији, поред цедуларног, односи и на изузимање од опорезивања годишњим порезом на доходак грађана?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-980/2020-04 од 29.12.2020. год.)

Сходно члану 16. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/06), „опште прихваћена правила међународног права и потврђени међународни уговори саставни су део правног поретка Републике Србије и непосредно се примењују“.

Имајући у виду наведено, уколико (у конкретном случају) сходно одговарајућим одредбама уговора о избегавању двоструког опорезивања (у даљем тексту: Уговор), Холандија има неискључиво право опорезивања дохотка који физичко лице – резидент Републике Србије оствари издавањем непокретности која се налази у Холандији, наведени доходак се, у складу са одговарајућим одредбама Уговора, у циљу отклањања двоструког опорезивања, у Републици Србији, изузима од опорезивања.

Изузимање од опорезивања односи се не само на цедуларно опорезивање током године, већ и на опорезивање годишњим порезом на доходак грађана.

Ф И Н А Н С И Ј С К И С И С Т Е М

РАЧУНОВОДСТВО

1. Укључивање нефинансијских информација у Годишњи извештај о пословању за 2020. годину

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00974/2020-16 од 28.12.2020. год.)

Законом о рачуноводству („Службени гласник РС“, бр. 73/19, у даљем тексту: Закон), уређују се обвезници примене овог закона, разврставање правних лица и предузетника, организација рачуноводства, рачуноводствене исправе и врсте пословних књига, услови и начин вођења пословних књига, Регистар пружалаца рачуноводствених услуга, признавање и вредновање позиција у финансијским извештајима, састављање, достављање и јавно објављивање финансијских извештаја, годишњег извештаја о пословању, извештаја о корпоративном управљању, извештаји о плаћањима ауторитетима власти и нефинансијско извештавање, Регистар финансијских извештаја, Национална комисија за рачуноводство и надзор над спровођењем одредби овог закона.

Одредбама члана 37. став 1. Закона прописано је да су обвезници нефинансијског извештавања велика правна лица која су друштва од јавног интереса и која на датум биланса прелазе критеријум просечног броја од 500 запослених током пословне године. С тим у вези, у Годишњи извештај о пословању поменути обвезници треба да укључе нефинансијски извештај који садржи информације неопходне за разумевање развоја, пословних резултата и положаја правног лица, као и резултата његових активности које се односе минимум на заштиту животне средине, социјална и кадровска питања, поштовање људских права, борбу против корупције и питања у вези са подмићивањем.

Одредбама члана 45. ст. 1. и 2. Закона, прописано је да су правна лица и предузетници, који имају обавезу ревизије финансијских извештаја у складу са законом којим се уређује ревизија, дужни да, уз редовне и консолидоване годишње финансијске извештаје из члана 44. овог закона, доставе Агенцији за привредне регистре (у даљем тексту: Агенција):

- 1) одлуку о усвајању редовног, односно консолидованог годишњег финансијског извештаја;
- 2) годишњи извештај о пословању, односно консолидовани годишњи извештај о пословању у складу са овим законом;
- 3) ревизорски извештај, који је састављен у складу са законом којим се уређује ревизија, уз који се прилажу финансијски извештаји који су били предмет ревизије;
- 4) кориговане редовне годишње финансијске извештаје, односно кориговане консолидоване финансијске извештаје, усвојене од стране надлежног органа, ако садрже корекције у односу на достављене финансијске извештаје из члана 44. овог закона.

Документацију из става 1. овог члана правна лица и предузетници достављају Агенцији најкасније до:

- 1) 30. јуна наредне године за редовне годишње финансијске извештаје;
- 2) 31. јула наредне године за консолидоване годишње финансијске извештаје.

Прелазним и завршним одредбама Закона (члан 64. став 2) предвиђено је да ће одредбе члана 6. ст. 13. и 14, члана 29, чл. 44–49, чл. 51. и 52. овог закона, почети да се примењују од финансијских извештаја који се састављају на дан 31. децембра 2021. године. Додатно, чланом 65. Закона прописано је да даном ступања на снагу Закона (1. јануар 2020. године) престаје да важи Закон о рачуноводству („Службени гласник РС“, бр. 62/13 и 30/18), осим одредаба члана 2. тач. 7)–9), чл. 33–38, чл. 40. и 41. тог закона које престају да важе 30. децембра 2021. године.

Имајући у виду претходно наведено, овим путем указујемо да се на састављање и достављање Годишњег извештаја о пословању

примењује одредба члана 34. старог Закона о рачуноводству („Службени гласник РС“, бр. 62/13 и 30/18), а што је и предвиђено прелазном и завршном одредбом члана 65. Закона.

С тим у вези, према нашем мишљењу, Годишњи извештај о пословању за 2020. годину саставља се у складу са одредбама старог Закона о рачуноводству („Службени гласник РС“, бр. 62/13 и 30/18), тј. без укључивања нефинансијског извештаја, и доставља Агенцији до 30. јуна 2021. године. Сагласно члану 64. Закона, почев од финансијских извештаја који се састављају на дан 31. децембра 2021. године, односно Годишњег извештаја о пословању за 2021. годину, обвезници састављања нефинансијског извештаја биће у обавези да те информације укључе у Годишњи извештај о пословању и исти доставе Агенцији у складу са роковима прописаним чланом 45. Закона.

Одговор у вези са применом прописа дат је према подацима које сте изнели у захтеву. Напомињемо да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Службени гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Службени гласник РС“, бр. 79/05, 101/07, 95/10, 99/14, 47/18 и 30/18), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

2. Да ли је обавезна примена МСФИ 9, МСФИ 15 и МСФИ 16 приликом састављања финансијских извештаја на дан 31. децембра 2020. године?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-4351/2020-16 од 04.12.2020. год.)

Законом о рачуноводству („Службени гласник РС“, бр. 73/19, у даљем тексту: Закон) уређују се обвезници примене овог закона, разврставање правних лица и предузетника, организација рачуноводства, рачуноводствене исправе и врсте пословних књига,

услови и начин вођења пословних књига, Регистар пружалаца рачуноводствених услуга, признавање и вредновање позиција у финансијским извештајима, састављање, достављање и јавно објављивање финансијских извештаја, годишњег извештаја о пословању, извештаја о корпоративном управљању, извештаји о плаћањима ауторитетима власти и нефинансијско извештавање, Регистар финансијских извештаја, Национална комисија за рачуноводство и надзор над спровођењем одредби овог закона.

Одредбама члана 3. ст. 1. и 2. Закона прописано је да преводе МСФИ, односно МСФИ за МСП решењем утврђује Министарство, с тим да се Решење којим се одређује и датум почетка примене МСФИ, односно МСФИ за МСП, заједно са текстом превода МСФИ, односно МСФИ за МСП, Министарство објављује у „Службеном гласнику Републике Србије“ и на интернет страници Министарства.

Последња верзија превода МСФИ (тзв. „Плава књига“ 2019. године) објављена је заједно са текстом Решења министра финансија у „Службеном гласнику РС“, бр. 123/20 и 125/20 (у даљем тексту: Решење из 2020. године). У наведеној верзији превода МСФИ, од нових стандарда објављени су: МСФИ 16 – *Лизини* и тумачење IFRIC 23 – *Неизвесности у вези са ипрејманом пореза на добитак*.

Додатно указујемо да је претходни превод МСФИ (у оквиру којег су први пут преведени и објављени МСФИ 9 и МСФИ 15) објављен заједно са Решењем министра број: 401-00-4980/2019-16 од 21. новембра 2019. године у „Службеном гласнику РС“, број 92/19 (у даљем тексту: Решење из 2019. године).

У тачки 3. Решења из 2020. године наведено је следеће:

„МСФИ из тачке 1. овог решења почеће да се примењују од финансијских извештаја који се састављају на дан 31. децембра 2021. године. МСФИ из тачке 1. овог решења могу се применити и приликом састављања финансијских извештаја на дан 31. децембра 2020. године (уз обелодањивање одговарајућих информација у Напоменама уз финансијске извештаје).“

У тачки 6. Решења из 2020. године наведено је следеће:

„Ставља се ван снаге Решење Министра финансија број 401-00-4980/2019-16 од 21. новембра 2019. године („Службени гласник РС“, број 92/19), осим у случају примене тог Решења приликом састављања финансијских извештаја на дан 31. децембра 2020. године.“

У тачки 3. Решења из 2019. године наведено је следеће:

„МСФИ из тачке 1. овог решења почеће да се примењују од финансијских извештаја који се састављају на дан 31. децембра 2020. године. МСФИ из тачке 1. овог решења могу се применити и приликом састављања финансијских извештаја на дан 31. децембра 2019. године (уз обелодањивање одговарајућих информација у Напоменама уз финансијске извештаје).“

Имајући у виду претходно наведено, према нашем мишљењу, неспорно је да се МСФИ 9 – *Финансијски инструменти* и МСФИ 15 – *Приход од ујовора са кујцима* свакако морају применити приликом састављања финансијских извештаја за 2020. годину (на дан 31. децембар 2020. године), с обзиром да је њихов превод објављен крајем 2019. године и да је Решењем из 2019. године прописана обавезна примена поменутих стандарда приликом састављања финансијских извештаја за 2020. годину, тј. на дан 31. децембра 2020. године (било их је могуће применити и приликом састављања финансијских извештаја за 2019. годину). Такође, тачком 6. Решења из 2020. године управо је и прописано да се Решење из 2019. године искључиво ставља ван снаге у случају примене Решења из 2020. године (обухвата и превод МСФИ 16 и тумачење IFRIC 23), а уколико се ново Решење (из 2020. године) не примењује, претходно (из 2019. године) је обавезно да се примени приликом састављања финансијских извештаја за 2020. годину.

Додатно истичемо да се МСФИ 16 – *Лизин* може одложено применити, тј. да је прва примена искључиво овог стандарда, као и тумачења IFRIC 23, обавезна приликом састављања финансијских

извештаја за 2021. годину (сагласно тачки 3. Решења из 2020. године), а да је дозвољена и њихова ранија примена, приликом састављања финансијских извештаја за 2020. годину (на дан 31. децембра 2020. године).

Одговор у вези са применом прописа дат је према подацима које сте изнели у захтеву. Напомињемо да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Службени гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Службени гласник РС“, бр. 79/05, 101/07, 95/10, 99/14, 47/18 и 30/18), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

3. Тумачење новог Закона о рачуноводству („Службени гласник РС“, бр. 73/19), који је ступио на снагу 1. јануара 2020. године, у вези неколико питања – прецизирање ко се све сматра великим правним лицима, континуитет примене „више“ рачуноводствене регулативе, утврђивање испуњености услова за коришћење изузетка из члана 6. став 13. Закона о рачуноводству, информација о правним лицима које је Влада прогласила друштвима од јавног интереса и др. (Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00690/2020-16 од 02.11.2020. год.)

Законом о рачуноводству („Службени гласник РС“, бр. 73/19, у даљем тексту: Закон) уређују се обвезници примене овог закона, разврставање правних лица и предузетника, организација рачуноводства, рачуноводствене исправе и врсте пословних књига, услови и начин вођења пословних књига, Регистар пружалаца рачуноводствених услуга, признавање и вредновање позиција у финансијским извештајима, састављање, достављање и јавно објављивање финансијских извештаја, годишњег извештаја о

пословању, извештаја о корпоративном управљању, извештаји о плаћањима ауторитетима власти и нефинансијско извештавање, Регистар финансијских извештаја, Национална комисија за рачуноводство и надзор над спровођењем одредби овог закона.

Законом о ревизији („Службени гласник РС“, бр. 73/19) уређују се услови и начин обављања ревизије финансијских извештаја, обавезност ревизије, стручна оспособљеност лица и лиценце за обављање ревизије, контрола квалитета рада друштва за ревизију, самосталних ревизора и лиценцираних овлашћених ревизора, давање и одузимање дозволе за рад друштвима за ревизију и самосталним ревизорима, надзор над обављањем ревизије, Комора овлашћених ревизора и надзор над њеним радом, међународна сарадња са надлежним телима у области надзора, као и друга питања у вези са ревизијом.

У вези са постављеним питањима, у наставку су дати одговори по хронолошком редоследу:

1. Одредбом члана 5. став 2. Закона прописано је да друштво од јавног интереса примењује правила која су овим законом прописана за велика правна лица без обзира на пословни приход, вредност укупне активе или просечан број запослених током пословне године, осим у случајевима прописаним овим законом.

Одредбом члана 6. став 5. Закона прописано је да се у велика правна лица разврставају правна лица и предузетници који на датум биланса прелазе граничне вредности два критеријума из става 4. овог члана.

Одредбом члана 6. став 12. Закона прописано је да се Народна банка Србије, банке, друштва за осигурање, даваоци финансијског лизинга, добровољни пензијски фондови, друштва за управљање добровољним пензијским фондовима, Централни регистар, депо и клиринг хартија од вредности, инвестициони фондови, друштва за управљање инвестиционим фондовима, берзе и брокерско-дилерска

друштва, платне институције и институције електронског новца, као и факторинг друштва, у смислу овог закона, сматрају великим правним лицима.

Имајући у виду наведено, а у вези са питањем разјашњавања термина „великих правних лица разврстаних у складу са законом којим се уређује рачуноводство“ (у смислу члана 2. тачка 22) Закона о ревизији), мишљења смо да сва правна лица и предузетници који су разврстани у категорију великих правних лица, сагласно одредбама члана 6. Закона, припадају овој категорији, тј. члан 2. тачка 22) Закона о ревизији се не односи искључиво на финансијске институције наведене у члану 6. став 12. Закона.

У вези са одредбом члана 5. став 2 Закона, мишљења смо да сва друштва од јавног интереса треба да примењују МСФИ (члан 24. Закона) чије примена је прописана за велика правна лица и јавна друштва, достављају потпуни сет образаца (члан 29. став 5. Закона) који је прописан за велика правна лица и јавна друштва и да достављају годишњи извештај о пословању.

Додатно напомињемо да Министарство финансија не поседује податке о томе да ли постоје правна лица које је Влада прогласила друштвима од јавног интереса у смислу дефиниције појма „друштва од јавног интереса“ из члана 2. тачка 22) Закона о ревизији.

2. Одредбама члана 6. став 13. прописано је да се изузеци који се у овом закону примењују на мала правна лица, сходно примењују и на микро правна лица. Да би се изузетак користио неопходно је да буде испуњен један од следећа два услова:

1) правно лице је у најмање две узастопне пословне године разврстано као мало правно лице; или

2) правно лице је новоосновано у текућој пословној години и у њој је разврстано као мало правно лице.

Одредбе става 13. овог члана сходно се примењују и на мале групе из члана 7. став 1. овог закона.

Прелазним и завршним одредбама Закона, односно чланом 64. став 2. Закона, прописано је да ће одредбе члана 6. став 13. овог закона почети да се примењују од финансијских извештаја који се састављају на дан 31. децембра 2021. године.

Имајући у виду наведено, према нашем мишљењу, изузетак из члана 6. став 13. овог закона не примењује се на микро и мала правна лица у смислу њихове одлуке да примењују МСФИ, односно МСФИ за МСП сагласно чл. 25. и 26. Закона. Овај изузетак се односи на члан 34. став 5. Закона у смислу (не)обавезности састављања годишњег извештаја о пословању.

Суштина увођења изузетака у члану 6. Закона за мала (и микро) правна лица односи се, пре свега, на ситуацију када је нпр. неки поступак прописан за сва правна лица, и да би се малим (и микро) правним лицима олакшала примена Закона, она се ослобађају од примене тог поступка или дела тог поступка. Самим тим, тако нешто не постоји у чл. 25. и 26. Закона, јер се истима, управо супротно, допушта да мала и микро правна лица примењују „вишу“ регулативу (МСФИ или МСФИ за МСП) у односу на ону која је Законом прописана за њих. Дакле, мала и микро правна лица могу примењивати МСФИ или МСФИ за МСП већ од финансијских извештаја који се састављају на дан 31. децембар 2020. године, а што је и раније потврђено мишљењем Министарства финансија број: 011-00-916/2019-16 од 29. октобра 2019. године.

Додатно указујемо да када би се делокруг изузетака из члана 6. односио и на ситуацију да микро и мала правна лица морају да две године буду у одговарајућем статусу како би могли да примене „вишу“ регулативу, такав услов не би важио за правна лица која су разврстана у категорију средњих правних лица, која такође имају

могућност примене „више“ регулативе (МСФИ) у односу на ону која је за њих прописана (МСФИ за МСП).

3. Чланом 6. став 14. Закона прописано је да се одредбе става 13. овог члана сходно примењују и на мале групе из члана 7. став 1. овог закона.

Одредбама члана 32. став 1. Закона прописано је да се од обавезе састављања, достављања и обелодањивања консолидованог годишњег финансијског извештаја изузимају мале групе, осим ако је најмање један члан групе друштво од јавног интереса.

Прелазним и завршним одредбама Закона, односно чланом 64. став 2. Закона, прописано је да ће одредбе члана 6. став 14. овог закона почети да се примењују од финансијских извештаја који се састављају на дан 31. децембра 2021. године.

Што се одговора на ово питање тиче, а с обзиром да се одредбе члана 6. став 13. Закона сходно примењују и на мале групе из члана 7. став 1. овог закона, мишљења смо да се на мале групе примењује идентичан критеријум у погледу изузећа од састављања консолидованих извештаја (у смислу члана 32. став 1. Закона) који важи за мала правна лица (у смислу члана 34. став 5. Закона) тј. да је неопходно да су у две узастопне године (нпр. према подацима из финансијских извештаја за 2018. и 2019. годину) биле разврстане као мале групе (сагласно критеријумима из Закона).

4. Законом је (члан 25. став 3. и члан 26. став 3) дата могућност примене „више“ рачуноводствене регулативе уз услов да постоји континуитет у трајању од најмање пет година од почетка припреме. С обзиром да је и ранијим Законом о рачуноводству (из 2013. године) појединим категоријама правних лица (микро и средња правна лица) било омогућено да примењују „вишу“ рачуноводствену регулативу под условом да то чине у континуитету (није био прописан рок од пет

година), према нашем мишљењу, тих пет година обавезне примене треба рачунати почев од извештајне године у којој су правна лица одабрала могућност примене „више“ рачуноводствене регулативе, а не од 2020. године (када почиње примена новог Закона).

5. Одредбама члана 33. Закона прописано је да се ревизија редовних годишњих и консолидованих годишњих финансијских извештаја обавља у складу са прописима којима се уређује ревизија.

Друштво за ревизију такође:

1) даје мишљење о томе;

(1) да ли је годишњи извештај о пословању усклађен са редовним годишњим финансијским извештајем за исту пословну годину; и

(2) да ли је годишњи извештај о пословању састављен у складу са важећим законским одредбама;

2) саставља изјаву, у смислу да ли је на основу познавања и разумевања правног лица и његовог окружења стеченог током ревизије, утврдило материјално значајне погрешне наводе у годишњем извештају о пословању и истиче природу тих навода.

Одредбе става 2. овог члана сходно се примењују на консолидоване годишње финансијске извештаје и на консолидоване годишње извештаје о пословању.

Поново указујемо да, према нашем мишљењу, обједињени годишњи извештај о пословању (уколико се матично правно лице одлучило да искористи могућност дату сагласно члану 30. Закона) треба да садржи само информације које се односе на економску целину и да матично правно лице има обавезу да исти достави Агенцији за привредне регистре (у даљем тексту: Агенцији) уз консолидовани годишњи финансијски извештај.

Додатно истичемо да би ради повећања правне сигурности требало свакако увести контролно правило који би онемогућило пријем и објављивање (као потпуног и тачног) консолидованог

финансијског извештаја матичног правног лица уз који, у конкретном случају, није достављен обједињени годишњи извештај о пословању. Што се тиче садржине ревизорског мишљења (у смислу усклађености годишњег извештаја о пословању и финансијског извештаја, као и да ли је годишњи извештај о пословању сачињен у складу са релевантним прописима), мишљења смо да Агенција не би требало да контролише овај део, који је пре свега у надлежности екстерних ревизора (и њиховог поступања у складу са Законом) и након тога Комисије за хартије од вредности (као надлежног органа који обавља контролу квалитета рада друштава за ревизију и ревизора). Такође, уколико се правно лице определило да саставља обједињени годишњи извештај о пословању, који осим података о економској целини садржи и податке о матичном правном лицу, ревизор, према нашем мишљењу, нема основа да се изјашњава на појединачни годишњи извештај о пословању матичног правног лица, већ ће ревизорско мишљење садржати тај део приликом давања мишљења на консолидовани финансијски извештај и сходно, консолидовани годишњи извештај о пословању.

6. Одредбама члана 34. став 1. Закона прописано је да је правно лице дужно да састави годишњи извештај о пословању, који укључује објективан преглед развоја и резултата његовог пословања и положаја, заједно са описом основних ризика и неизвесности којима је изложено.

Изузетно од става 1. овог члана, микро и мала правна лица, осим ако су у питању друштва од јавног интереса, нису дужна да састављају годишњи извештај о пословању, с тим што су информације о откупу сопствених акција, односно удела дужна да наведу у Напоменама уз финансијске извештаје.

Такође, одредбама члана 37. став 1. Закона прописано је да су обвезници нефинансијског извештавања велика правна лица која су друштва од јавног интереса и која на датум биланса прелазе

критеријум просечног броја од 500 запослених током пословне године.

Имајући у виду наведено, мишљења смо да предузетници немају обавезу састављања годишњег извештаја о пословању, ни у случају када су разврстани као велика или средња правна лица, односно ни у случају када би се сматрали друштвима од јавног интереса, већ се наведена обавеза искључиво односи на категорију великих и средњих правних лица.

7. Извештај о корпоративном управљању је саставни део годишњег извештаја о пословању јавних друштава, односно друштава која се припремају да постану јавна у складу са законом којим се уређује тржиште капитала.

Извештај о корпоративном управљању садржи најмање следеће информације:

1) упућивање на:

(1) правила корпоративног управљања којима правно лице подлеже;

(2) правила о корпоративном управљању која је правно лице добровољно одлучило да примењује;

(3) све релевантне информације о пракси корпоративног управљања која превазилази захтеве националног права;

2) опис основних елемената система интерних контрола и смањења ризика правног лица у вези са поступком финансијског извештавања;

3) информације о понудама за преузимање када је привредно друштво обвезник примене прописа којима се уређује преузимање привредних друштава:

(1) директном или индиректном учествовању у стеченом капиталу (укључујући индиректно учешће у том капиталу путем пирамидалних структура и узајамних учешћа);

(2) имаоцима било којих хартија од вредности са посебним контролним правима и описом тих права;

(3) свим ограничењима гласачких права, као што су ограничења гласачких права имаоца одређеног процента или броја гласова, рокови за извршење гласачких права и разлози због којих су, уз сарадњу правних лица, финансијска права која произлазе из хартија од вредности одвојена од држања тих хартија;

(4) правилима која су меродавна за именовање и опозив чланова управе правног лица и измену статута или оснивачког акта;

(5) овлашћења чланова управе правног лица, а посебно овлашћења у области издавања или откупа хартија од вредности;

4) састав и рад органа управљања и њихових одбора;

5) опис политике разноликости која се примењује у вези са органима управљања правног лица с обзиром на аспекте као што су, на пример, животна доб, пол или образовање и струка, као и навођење циљева политике разноликости, начина на који се она спроводи и резултате у извештајном периоду. Ако се таква политика не спроводи, извештај мора да садржи образложење неспровођења (информације захтеване овом тачком не захтевају се од малих и средњих правних лица).

С обзиром на претходно наведено, као и намеру законодавца да у овом делу усклади Закон са релевантним захтевима прописа ЕУ, обавезу састављања извештаја о корпоративном управљању имају сва јавна друштва, односно друштва која се припремају да постану јавна у складу са законом којим се уређује тржиште капитала.

8. Одредбама члана 2. тачка 29) Закона прописано је да је стечајна маса, у смислу овог закона, имовина стечајног дужника над којом се наставља поступак стечаја у случају обуставе или закључења тог поступка над стечајним дужником, у смислу закона којим се уређује стечај. Одредбе овог закона које се односе на правна

лица сходно се примењују на правна лица у стечају са стечајним масама из члана 2. тачка 29) овог закона.

С обзиром на наведено, мишљења смо да би и стечајне масе, као обвезници примене овог закона, требало да врше разврставање према величини.

Што се тиче крајњих рокова за достављање консолидованих годишњих финансијских извештаја и документације уз годишње и консолидоване финансијске извештаје за обвезнике чија је пословна година различита од календарске, сагласни смо са предлогом Агенције за привредне регистре, у смислу да би крајње рокове за њихово достављање требало одредити сходном применом одредаба којима су прописани рокови за обвезнике са извештајном годином која је једнака календарској години. Самим тим, правна лица која имају пословну годину различиту од календарске дужна су да:

1. документацију уз редовни годишњи финансијски извештај доставе најкасније у року од шест месеци од датума биланса;
2. консолидовани годишњи финансијски извештај доставе најкасније у року од четири месеца од датума биланса;
3. документацију уз консолидовани годишњи финансијски извештај доставе најкасније у року од седам месеци од датума биланса.

У вези са обимом достављања финансијских извештаја, мишљења смо да предузетници треба да примењују критеријум разврставања по величини, као и привредна друштва, с тим да предузетници који су разврстани у категорију микро правних лица не састављају Напомене уз финансијске извештаје (већ искључиво Биланс стања и Биланс успеха, уз Статистички извештај). Друга правна лица, имајући у виду члан 26. Закона, би требало да, уколико примењују подзаконски акт за микро и друга правна лица, достављају извештаје прописане подзаконским актом који се

односи на друга правна лица (укључујући обрасце финансијских извештаја које састављају), док сва друга правна лица која се одреде да примењују МСФИ за МСП или за МСФИ, треба да достављају финансијске извештаје прописане подзаконским актом којим се уређује садржина и форма образаца финансијских извештаја и Статистичког извештаја за привредна друштва, задруге и предузетнике, и у обиму одређеном њиховом величином у смислу разврставања.

Наведено, практично, значи да уколико се друго правно лице разврста као микро правно лице, али се добровољно одлучи за примену МСФИ за МСП, у том случају има обавезу да саставља Напомене уз финансијске извештаје и примењује подзаконски акт којим се уређује садржина и форма образаца финансијских извештаја и Статистичког извештаја за привредна друштва, задруге и предузетнике.

Одговор у вези са применом прописа дат је према подацима које сте изнели у захтеву. Напомињемо да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Службени гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Службени гласник РС“, бр. 79/05, 101/07, 95/10, 99/14, 47/18 и 30/18), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

ПОДСЕТНИК

ФИНАНСИЈСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ У ДЕЦЕМБРУ 2020. ГОДИНЕ

ЗАКОНИ	
Закон о потврђивању Споразума о зајму (Пројекат „Хитан одговор Републике Србије на COVID-19”) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој	<i>Сл. гласник РС – Међународни ујговори, бр. 6/2020</i>
Закон о потврђивању Оквирног споразума о зајму LD 2053 (2020) између Банке за развој Савета Европе и Републике Србије за финансирање јавног сектора – подршка напорима Републике Србије на ублажавању пандемије COVID-19	<i>Сл. гласник РС – Међународни ујговори, бр. 6/2020</i>
Закон о потврђивању Оквирног споразума о зајму LD 2025 (2019) између Банке за развој Савета Европе и Републике Србије за програмски зајам – Енергетска ефикасност у зградама централне власти	<i>Сл. гласник РС – Међународни ујговори, бр. 6/2020</i>

Закон о потврђивању Оквирног споразума о зајму LD 2026 (2019) између Банке за развој Савета Европе и Републике Србије за програмски зајам – Водоснабдевање и постројења за пречишћавање отпадних вода	<i>Сл. гласник РС – Међународни ујговори, бр. 6/2020</i>
Закон о потврђивању Споразума о зајму између KfW, Франкфурт на Мајни („KfW”) и Републике Србије („Зајмопримац”) коју представља министар финансија за пројекат „Рехабилитација система даљинског грејања у Србији, фаза V”	<i>Сл. гласник РС – Међународни ујговори, бр. 6/2020</i>
Закон о потврђивању Споразума о зајму између KfW, Франкфурт на Мајни („KfW”) и Републике Србије („Зајмопримац”) коју представља министар финансија за пројекат „Енергетска ефикасност у објектима јавне намене, фаза II”	<i>Сл. гласник РС – Међународни ујговори, бр. 6/2020</i>
Закон о буџету Републике Србије за 2021. годину	<i>Сл. гласник РС, бр. 149 од 11. децембра 2020.</i>
Закон о завршном рачуну буџета Републике Србије за 2019. годину	<i>Сл. гласник РС, бр. 149 од 11. децембра 2020.</i>
Закон о изменама и допунама Закона о буџетском систему	<i>Сл. гласник РС, бр. 149 од 11. децембра 2020.</i>

Закон о изменама и допунама Закона о јавном дугу	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 149 од 11. децембра 2020.
Закон о давању гаранције Републике Србије у корист UniCredit bank Srbija a.d. Beograd по задужењу Јавног предузећа „Скијалишта Србије” Београд, по основу Уговора о дугорочном инвестиционом кредиту за изградњу гондоле Брзеће – Мали Караман	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 149 од 11. децембра 2020.
Закон о дигиталној имовини	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 153 од 21. децембра 2020.
Закон о фискализацији	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 153 од 21. децембра 2020.
Закон о изменама и допунама Закона о враћању одузете имовине и обештећењу	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 153 од 21. децембра 2020.
Закон о изменама и допунама Закона о спречавању прања новца и финансирања тероризма	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 153 од 21. децембра 2020.
Закон о изменама и допунама Закона о акцизама	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 153 од 21. децембра 2020.
Закон о изменама и допунама Закона о порезу на добит правних лица	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 153 од 21. децембра 2020.
Закон о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 153 од 21. децембра 2020.

Закон о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 153 од 21. децембра 2020.
Закон о изменама и допуни Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 153 од 21. децембра 2020.
Закон о изменама и допуни Закона о тржишту капитала	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 153 од 21. децембра 2020.
Закон о изменама и допуни Закона о јавној својини	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 153 од 21. децембра 2020.
Закон о измени Закона о утврђивању јавног интереса и посебним поступцима експропријације и издавања грађевинске дозволе ради реализације пројекта „Београд на води”	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 153 од 21. децембра 2020.
Закон о утврђивању гарантне шеме као мера подршке привреди за ублажавање последица пандемије болести COVID-19 изазване вирусом SARS-CoV-2	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 153 од 21. децембра 2020.
Закон о задуживању Републике Србије код UniCredit Bank Srbija a.d. Београд за потребе финансирања пројекта Рума–Шабач–Лозница	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 157 од 28. децембра 2020.

Закон о потврђивању Финансијског уговора Повезане школе у Србији између Републике Србије и Европске инвестиционе банке	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори, бр. 7 од 31. децембра 2020.</i>
Закон о потврђивању Уговора између Владе Републике Србије и Владе Хонг Конга Специјалног административног региона Народне Републике Кине о отклањању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину и спречавању пореске евазије и избегавања	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори, бр. 7 од 31. децембра 2020.</i>
Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Француске о сарадњи у области спровођења приоритетних пројеката у Републици Србији	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори, бр. 7 од 31. децембра 2020.</i>
Закон о потврђивању Уговора између Републике Србије и Јапана о отклањању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и спречавању пореске евазије и избегавања	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори, бр. 8 од 31. децембра 2020.</i>

Закон о потврђивању Уговора о зајму (Изградња аутопута Е-80 Ниш–Мердаре, деоница Ниш–Плочник, фаза 1) између Републике Србије и Европске банке за обнову и развој	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 8 од 31. децембра 2020.
УРЕДБЕ	
Уредба о престанку важења Уредбе о одређивању кривичних дела за која се уз пријаву, односно захтев за добијање дозволе, односно одобрења за приређивање одређених игара на срећу подноси потврда о неосуђиваности одређених лица	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 146 од 04. децембра 2020.
Уредба о усклађивању номенклатуре Царинске тарифе за 2021. годину	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 147 од 09. децембра 2020.
Уредба о ближим условима, начину и поступку за издавање дозволе за приређивање посебних игара на срећу у играчницама	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 149 од 11. децембра 2020.
Уредба о условима и начину ангажовања оператера за приређивање класичних игара на срећу и агената за продају срећака	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 149 од 11. децембра 2020.

Уредба о поступку и начину одлагања плаћања дугованог пореза и доприноса у циљу ублажавања економских последица насталих услед болести COVID-19	Сл. гласник РС, бр. 156 од 25. децембра 2020.
Уредба о допунама Уредбе о ближим условима, критеријумима и елементима за паушално опорезивање обвезника пореза на приходе од самосталне делатности	Сл. гласник РС, бр. 156 од 25. децембра 2020.
Уредба о одређивању опреме веће вредности и утврђивању случајева и услова под којима се покретне ствари из јавне својине могу отуђити непосредном погодбом, испод тржишне цене, односно без накнаде	Сл. гласник РС, бр. 156 од 25. децембра 2020.
Уредба о поступку за прибављање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава	Сл. гласник РС, бр. 159 од 30. децембра 2020.
Уредба о изменама Уредбе о усклађивању номенклатуре Царинске тарифе за 2021. годину	Сл. гласник РС, бр. 159 од 30. децембра 2020.

ПРАВИЛНИЦИ	
Правилник о изменама и допунама Правилника о стандардном класификационом оквиру и Контном плану за буџетски систем	Сл. гласник РС, бр. 151 од 15. децембра 2020.
Правилник о изменама и допунама Правилника о условима и начину вођења рачуна за уплату јавних прихода и распоред средстава са тих рачуна	Сл. гласник РС, бр. 151 од 15. децембра 2020.
Правилник о измени Правилника о систему извршења буџета Републике Србије	Сл. гласник РС, бр. 151 од 15. децембра 2020.
Правилник о изменама и допунама Правилника о начину припреме, састављања и подношења финансијских извештаја корисника буџетских средстава, корисника средстава организација за обавезно социјално осигурање и буџетских фондова	Сл. гласник РС, бр. 151 од 15. децембра 2020.
Правилник о изменама и допунама Правилника о обрасцима пореских пријава о утврђеном, односно за утврђивање пореза на имовину	Сл. гласник РС, бр. 151 од 15. децембра 2020.

Правилник о врстама игара на срећу (каталог о врстама игара на срећу)	Сл. гласник РС, бр. 152 од 18. децембра 2020.
Правилник о начину вођења обавезних евиденција и извештавања о промету за сваку врсту класичне игре на срећу	Сл. гласник РС, бр. 152 од 18. децембра 2020.
Правилник о техничким и функционалним карактеристикама столова и аутомата за игре на срећу, начину и поступку испитивања испуњености потребних услова	Сл. гласник РС, бр. 152 од 18. децембра 2020.
Правилник о облику и садржини налепнице за означавање и регистрацију стола за игре на срећу, аутомата за игре на срећу и уплатно-исплатног места у кладионици	Сл. гласник РС, бр. 152 од 18. децембра 2020.
Правилник о условима за обављање поправке столова и аутомата за игре на срећу	Сл. гласник РС, бр. 152 од 18. децембра 2020.
Правилник о ближим условима за спровођење аудио и видео надзора, начину чувања документације и телесне заштите у играчници, спровођење видео надзора и чување документације у аутомат клубу, односно кладионици	Сл. гласник РС, бр. 152 од 18. децембра 2020.

Правилник о ближим условима за чување трајне базе података о лицима која улазе у играчницу	<i>Сл. гласник РС, бр. 152 од 18. децембра 2020.</i>
Правилник о садржини евиденција о основицама за обрачунавање и плаћање накнаде за приређивање посебних игара на срећу у играчницама и о садржини месечног обрачуна накнаде за приређивање тих игара	<i>Сл. гласник РС, бр. 152 од 18. децембра 2020.</i>
Правилник о информационо-комуникационом систему за приређивање посебних игара на срећу на аутоматима	<i>Сл. гласник РС, бр. 152 од 18. децембра 2020.</i>
Правилник о начину утврђивања испуњености услова за добијање одобрења за приређивање посебних игара на срећу на аутоматима	<i>Сл. гласник РС, бр. 152 од 18. децембра 2020.</i>
Правилник о начину вођења обавезних евиденција и извештавања о оствареном промету по аутомату	<i>Сл. гласник РС, бр. 152 од 18. децембра 2020.</i>
Правилник о информационо-комуникационом систему за приређивање посебних игара на срећу – клађење	<i>Сл. гласник РС, бр. 152 од 18. децембра 2020.</i>

Правилник о начину утврђивања испуњености услова за добијање одобрења за приређивање посебних игара на срећу – клађење	Сл. гласник РС, бр. 152 од 18. децембра 2020.
Правилник о начину вођења обавезних евиденција и извештавања о оствареном промету по уплатно-исплатном месту у кладионици	Сл. гласник РС, бр. 152 од 18. децембра 2020.
Правилник о информационо-комуникационом систему за приређивање посебних игара на срећу преко средстава електронске комуникације	Сл. гласник РС, бр. 152 од 18. децембра 2020.
Правилник о начину утврђивања услова за добијање одобрења за приређивање посебних игара на срећу преко средстава електронске комуникације	Сл. гласник РС, бр. 152 од 18. децембра 2020.
Правилник о начину вођења обавезних евиденција и извештавања о оствареном промету за посебне игре на срећу преко средстава електронске комуникације	Сл. гласник РС, бр. 152 од 18. децембра 2020.

Правилник о начину утврђивања испуњености услова за добијање сагласности за приређивање наградне игре у роби и услугама и начину извештавања о резултатима наградне игре	Сл. гласник РС, бр. 152 од 18. децембра 2020.
Правилник о ближим условима, односно садржини правила игара на срећу	Сл. гласник РС, бр. 152 од 18. децембра 2020.
Правилник о начину вођења базе података о лицима која су остварила добитак код приређивача игара на срећу	Сл. гласник РС, бр. 152 од 18. децембра 2020.
Правилник о поступку активирања средстава наменског депозита, односно банкарске гаранције	Сл. гласник РС, бр. 152 од 18. децембра 2020.
Правилник о изменама и допунама Правилника о начину и поступку обављања платног промета у оквиру консолидованог рачуна трезора	Сл. гласник РС, бр. 152 од 18. децембра 2020.
Правилник о допуни Правилника о одређивању царинских органа за царињење одређених врста робе или спровођење одређених поступака	Сл. гласник РС, бр. 152 од 18. децембра 2020.
Правилник о систему извршења буџета аутономних покрајина и јединица локалне самоуправе	Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.

Правилник о изменама и допунама Правилника о утврђивању добара и услуга из области грађевинарства за сврху одређивања пореског дужника за порез на додату вредност	Сл. гласник РС, бр. 159 од 30. децембра 2020.
Правилник о изменама и допунама Правилника о начину утврђивања пореске основице за обрачунавање ПДВ код промета добара или услуга који се врши уз накнаду	Сл. гласник РС, бр. 159 од 30. децембра 2020.
Правилник о измени и допуни Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом на одбитак претходног пореза	Сл. гласник РС, бр. 159 од 30. децембра 2020.
Правилник о измени и допунама Правилника о начину утврђивања и исправке сразмерног пореског одбитка	Сл. гласник РС, бр. 159 од 30. децембра 2020.
Правилник о утврђивању добара која се сматрају половним добрима, уметничким делима, колекционарским добрима и антиквитетима	Сл. гласник РС, бр. 159 од 30. децембра 2020.

Правилник о изменама и допунама Правилника о облику и садржини пријаве за евидентирање обвезника ПДВ, поступку евидентирања и брисања из евиденције и о облику и садржини пореске пријаве ПДВ	Сл. гласник РС, бр. 159 од 30. децембра 2020.
Правилник о изменама и допунама Правилника о облику, садржини и начину вођења евиденције о ПДВ и о облику и садржини прегледа обрачуна ПДВ	Сл. гласник РС, бр. 159 од 30. децембра 2020.
Правилник о изменама и допунама Правилника о садржају пореског биланса и другим питањима од значаја за начин утврђивања пореза на добит правних лица	Сл. гласник РС, бр. 159 од 30. децембра 2020.
Правилник о изменама и допунама Правилника о садржају пореске пријаве за обрачун пореза на добит правних лица	Сл. гласник РС, бр. 159 од 30. децембра 2020.
Правилник о Списку корисника јавних средстава	Сл. гласник РС, бр. 160 од 31. децембра 2020.
Правилник о измени Правилника о Листи јурисдикција са преференцијалним пореским системом	Сл. гласник РС, бр. 161 од 31. децембра 2020.

ОДЛУКЕ	
Одлука о динамици давања дозвола за приређивање посебних игара на срећу у играчницама	Сл. гласник РС, бр. 146 од 04. децембра 2020.
Одлука о изменама Одлуке о условима за смањење царинских дажбина на одређену робу	Сл. гласник РС, бр. 156 од 25. децембра 2020.
Одлука о условима и начину за смањење царинских дажбина на одређену робу, односно за изузимање одређене робе од плаћања царинских дажбина у 2021. години	Сл. гласник РС, бр. 159 од 30. децембра 2020.
ОСТАЛО	
ИЗНОС најниже месечне основице доприноса за обавезно социјално осигурање	Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.
ИЗНОС најниже месечне основице доприноса за обавезно социјално осигурање за осигуранике из чл. 25, 26. и 27. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање за 2021. годину	Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.
ИЗНОС највише месечне основице доприноса за обавезно социјално осигурање	Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.

ИЗНОС највише годишње основице доприноса за обавезно социјално осигурање за 2021. годину	<i>Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.</i>
УСКЛАЂЕНИ ДИНАРСКИ ИЗНОСИ накнада прописаних Законом о накнадама за коришћење јавних добара	<i>Сл. гласник РС, бр. 156 од 25. децембра 2020.</i>
УСКЛАЂЕНИ ДИНАРСКИ ИЗНОСИ пореза на употребу, држање и ношење добара	<i>Сл. гласник РС, бр. 156 од 25. децембра 2020.</i>
ДИНАРСКИ ИЗНОСИ месечних зарада из члана 15в ст. 5. и 6. Закона о порезу на доходак грађана, за 2021. годину	<i>Сл. гласник РС, бр. 156 од 25. децембра 2020.</i>
ПРОПИСИ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ	
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2020/186 of 7 February 2020 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2020/186 од 7. фебруара 2020. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.</i>

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2020/191 of 10 February 2020 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2020/191 од 10. фебруара 2020. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2020/404 of 12 March 2020 amending Regulation (EC) No 594/2009 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2020/404 од 12. марта 2020. године о изменама и допунама Уредбе (ЕЗ) број 594/2009 о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2020/516 of 3 April 2020 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2020/516 од 3. априла 2020. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2020/517 of 3 April 2020 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2020/517 од 3. априла 2020. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2020/524 of 8 April 2020 repealing Implementing Regulation (EU) No 863/2013 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2020/524 од 8. априла 2020. године о стављању ван снаге Уредбе (ЕУ) о спровођењу број 863/2013 о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2020/622 of 29 April 2020 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2020/622 од 29. априла 2020. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2020/693 of 15 May 2020 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2020/693 од 15. маја 2020. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2020/724 of 15 May 2020 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2020/724 од 15. маја 2020. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2020/725 of 26 May 2020 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2020/725 од 26. маја 2020. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2020/868 of 18 June 2020 repealing Implementing Regulation (EU) 2016/1140 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2020/868 од 18. јуна 2020. године о стављању ван снаге Уредбе (ЕУ) о спровођењу број 2016/1140 о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2020/956 of 26 June 2020 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2020/956 од 26. јуна 2020. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2020/957 of 26 June 2020 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2020/957 од 26. јуна 2020. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2020/958 of 26 June 2020 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2020/958 од 26. јуна 2020. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2020/1279 of 9 September 2020 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2020/1279 од 9. септембра 2020. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2020/1288 of 9 September 2020 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2020/1288 од 9. септембра 2020. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2020/1289 of 9 September 2020 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2020/1289 од 9. септембра 2020. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2020/1290 of 9 September 2020 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2020/1290 од 9. септембра 2020. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2020/1291 of 9 September 2020 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2020/1291 од 9. септембра 2020. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2020/1317 of 9 September 2020 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2020/1317 од 9. септембра 2020. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2020/1701 of 10 November 2020 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2020/1701 од 10. новембра 2020. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2020/1702 of 10 November 2020 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2020/1702 од 10. новембра 2020. године о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 154 од 23. децембра 2020.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Ана Панчић. – Год. 32,бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132